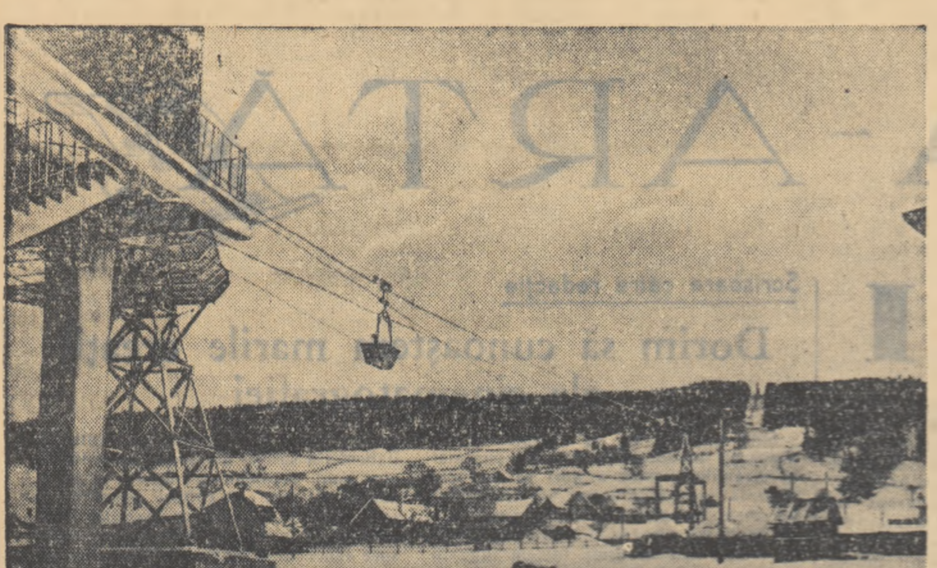
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2350 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 24 noiembrie 1956

Pentru a da putință minerilor de la mina „Dealul Rusului" să transporte cu ușurință cărbunele pe care-l scot, a fost instalat un nou funicular tricablu care face legătura între mina Dealul Rusului și Vatra Dornei.

In fotografie: noul funicular.

Vizita delegației C. C. al U. T. M. în Iugoslavia

ZAGREB 23 (Agerpres). — Taniug transmite: La 23 noiembrie a sosit la Zagreb, venind de la Belgrad, delegația Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.R. In cursul după-amiezii, membrii delegației au avut convorbiri cu secretarul C.C. al Uniunii socialiste a poporului muncitor din Croația, Zvonko Brkici, cu privire la diverse probleme politice și sociale și în legătură cu rolul tineretului în conducerea socială și în viața publică a Iugoslaviei.

Delegația tineretului romîn care va rămîne două zile la Zagreb va avea convorbiri cu membrii consiliului muncitoresc al unei fabrici de construcții de mașini și cu reprezentanți ai tineretului

Fruntașe pe șantier

CRAIOVA (de la corespondentul nostru).

Despre hărnicia Lenuței Chițu se auzise în toată comuna. Bună fată își ziceau adesea cetățenii. Intrece chiar mulți băieți. Și prietenele ei sînt tot așa de vrednice. Și ceea ce este mai ciudat e că ele nu iau niciodată vreo hotărîre pînă nu cer și părerea Lenuței.

Toate acestea le-a aflat tovarășul Mihai Nicolae, instructor al Comitetului raional U.T.M. Oltețu, cînd a venit în comuna Roșiile. Avea să îndeplinească o sarcină de mare importanță: să mobilizeze cei mai harnici tineri pentru muncă pe șantierul tineretului de la fabrica de zahăr din Livezi.

S-a sfătuit îndelung cu membrii comitetului organizației U.T.M. Au stabilit la cine trebuie să meargă.

Instructorul raional și-a luat asupra sa sarcina de a o convinge pe Lenuța Chițu să meargă pe șantier. Cît au durat discuțiile nu se știe, dar ele s-au terminat cu hotărîrea Lenuței de a pleca pe șantier. Acum era sigur că alături de Lenuța vor merge pe șantier și cele 6 prietene ale ei.

A doua zi dis de dimineață, spre clădirea Sfatului popular mergeau 7 fete. Plecau pe șantier împreună cu Lenuța și tinerele Elena D. Uță, Elena Olaru, Elisabeta Păsărelu, Aurica Garaiman, Nicolița Mitrache și Ioana Păsărelu. Cînd au ajuns pe șantier, Lenuța Chițu a fost aleasă șefă de echipă. Nu le-a trebuit prea mult să se obișnuiască cu munca de pe șantier. Curînd au devenit și aici cunoscute. Astăzi despre echipa Lenuței orice muncitor de pe șantier îți va spune: echipa fetelor din Roșiile este echipă fruntașă pe șantier.

Intr-adevăr, dacă răsfoiești carnetul în care sînt pontate lucrările executate de echipa Lenuței în cele aproape 2 luni care au trecut de la venirea fetelor pe șantier, îți dai imediat seama cu ce muncitoare ai de-a face. Nu există zi în care echipa să nu-și fi depășit sarcinile de plan cu peste 50 la sută.

Jocurile Olimpice de la Melbourne

★ ★

Atletism

★ *Primii campioni olimpici: Kuț, Dumas, Olga Fikotova*

★ **Ilie Savel în semifinală la 400 m. garduri**

MELBOURNE 23 (Agerpres). — corespondență specială.

Prima zi a concursurilor olimpice de atletism a atras pe stadionul Cricket Ground peste 100.000 de spectatori care au asistat la decernarea a 3 medalii de aur. Timpul frumos cu soare și cer senin, ca și pista în excelentă stare, au favorizat întrecerile dintre care majoritatea s-au soldat cu noi recorduri olimpice.

Eroul zilei a fost atletul sovietic Vladimir Kuț, strălucit învingător în mult așteptata probă de 10.000 m. plat. Cum era de așteptat, mai toată cursa Kuț a fost urmat de englezul Pirie ca de o umbră. Inainte de al 9-lea kilometru pe neașteptate Pirie dă semne de oboseală. In acest moment Kuț lansează un atac decisiv și campionul englez este iremediabil lăsat în urmă.

Clasamentul probei de 10.000 m.: 1. Vladimir Kuț (U.R.S.S.) campion olimpic 28'45"6/10 (nou record olimpic); 2. J. Kovacs (R.P. Ungară) 28'52"4/10; 3. Lawrence (Australia) 28'53"6/10; 4. Krziszkowiak (R.P. Polonă); 5. Norris (Anglia); 6. Cerniavski (U.R.S.S.).

Proba de **săritură în înălțime** a început încă de la calificări, desfășurate dimineața, cu o mare surpriză: recordmanul european, suedezul Bengt Nilsson, a fost eliminat deoarece n-a reușit să treacă baremul de 1,92 m. El a sărit numai 1,82 m. Finala (21 concurenți) a durat aproape 10 ore, prilejuind un duel pasionant între recordmanul mondial Dumas (S.U.A.), australianul Porter și sovieticul Kașkarov. In cele din urmă a cîștigat tînărul atlet negru Dumas în vîrstă de numai 19 ani care a realizat performanța de 2,12 m. Pe locul doi s-a clasat Porter (Australia) 2,10 m., iar pe locul trei Kașkarov (U.R.S.S.) 2,08 m. Suedezul Stig Petterson a fost al patrulea cu o performanță de 2,06 m. A deziluzionat francezul Fournier, care nu a reușit să treacă nici înălțimea de 2,03 m.

Cea de a treia finală a zilei, **aruncarea discului femei**, s-a încheiat cu victoria oarecum neașteptată a atletei cehoslovace Olga Fikotova. Ea a aruncat discul la 53,69 m., bătînd recordul olimpic deținut de Ponomareva cu 51,42 m. Irina Begliakova (U.R.S.S.) și coechipiera sa Ponomareva s-au clasat pe locurile următoare cu 52,54 m. și respectiv 52,02 m. **Lia Manoliu a ocupat locul 9 în finală cu rezultatul de 43,90 m**

Tot ieri, imediat după prînz, pe stadionul olimpic s-au disputat seriile la **400 m. garduri**, probă în care participă și atletul romîn **Ilie Savel**. El a concurat în seria 6-a, clasîndu-se pe locul doi cu timpul de 52"2/10, și calificîndu-se astfel în semifinală. Locul întîi a fost cîștigat de sovieticul Iulin în 52"1/10. Iată și cîștigătorii din celelalte serii: Seria I-a: G. Davis (S.U.A.) 51"3/10; seria II-a: Southern (S.U.A.) 51"3/10; seria III-a: Coulbreath (S.U.A.) 50"9/10; seria IV-a: Parker (Australia) 53"5/10; seria V-a: Lituev (U.R.S.S.) 51"6/10.

Astăzi, Savel va alerga în seria a II-a a semifinalei, alături de Culbreath (S.U.A.), Lean (Aus-

(Continuare în pag. 3-a)

Veşti din activitatea organizațiilor U.T.M.

Un început bun

IAȘI (de la corespondentul nostru).

In satele raionului Pașcani din regiunea Iași s-au deschis acum cîtva timp cursurile și cercurile politice U.T.M. Atenția deosebită acordată acestui eveniment de către comitetul raional U.T.M., de instructori și propagandiști a avut drept rezultat faptul că marea majoritate a cursanților înscriși în cercurile și cursurile politice UTM au fost prezenți la prima lecție. In satul Slobozia, din comuna Sirețel, au participat la prima lecție a cercului politic 21 de tineri. Propagandista Margareta Lăzăroaie, care conduce cercul „Să ne cunoaștem patria", și-a pregătit minuțios expunerea, și-a întocmit un plan al lecției pe care l-a făcut cunoscut cursanților, astfel ca tinerii să-și poată nota mai ușor în timpul expunerii cele mai importante probleme din lecție.

Utemiștii din Văleni muncesc să creeze o nouă colectivă

In raionul Panciu este un sătuleț, Văleni. Cu cîtva timp în urmă, utemiștii de aici au discutat pe marginea documentelor celui de al II-lea Congres al UTM. In discuții mulți dintre ei au propus măsuri concrete prin care să sprijine muncile agricole. Discuțiile însă nu s-au oprit aici. Nicolae Vătafu, secretarul organizației de bază U.T.M., a propus ca utemiștii să înceapă munca pentru crearea unei gospodării colective. „Pentru că la noi în sat nu avem organizație de partid, nouă, utemiștilor, ne revine datoria de cinste de a lămuri consătenii noștri de foloasele muncii în colectiv". — a spus el.

...Propunerea secretarului a fost susținută de utemiști. Cererii tovarășului Vătafu de a se înscrie în G.A.C., i s-au mai alăturat încă două. Cei trei utemiști au format comitetul de inițiativă.

Și munca a început. Primul rezultat al muncii de lămurire desfășurată de utemiști s-a concretizat în scurt timp. De pildă, Viorica Botiz, țărancă cu gospodărie mică, a făcut cerere să intre în colectivă. Primul lor succes le-a întărit voința de muncă hotărîtă pentru ca în scurt timp și în sătulețul lor să prindă viață o mlădiță a socialismului.

Corespondent
DUMITRU COSTIN
activist al Comitetului raional U.T.M.-Panciu

Inapoierea în Capitală a tovarășului Chivu Stoica

președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Vineri după amiază s-a înapoiat în Capitală, venind din R.P. Ungară, tovarășul Chivu Stoica președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. și V. Steriopol, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior.

Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., Emil Bodnăraș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., și persoanele care-i însoțesc continuă vizita în R.P. Ungară.

Pe aeroportul Băneasa la sosire au fost prezenți conducători ai P.M.R., ai guvernului și membri ai corpului diplomatic aflați în București.

(Agerpres)

Ajutorul acordat poporului frate maghiar

In cadrul ajutorului pe care guvernul țării noastre îl acordă guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, joi au trecut în R.P. Ungară alte 135 de vagoane. Cu acest transport numărul vagoanelor care au trecut frontiera pînă acum a ajuns la 615.

Printre cele aproape 10.500 de tone de diverse produse expediate și care au trecut pînă acum frontiera, se numără însemnate cantități de petrolifere, lignit superior, ciment, sare, lemn de foc, geamuri și alte mărfuri.

In cursul zilelor de joi și vineri a continuat încărcarea și expedierea spre țara vecină și prietenă a noi cantități de produse.

Economiile tinerilor textiliști de la Buhuși

BACAU (de la corespondentul nostru).

Angajamentele luate în cinstea lui 7 Noiembrie de tinerii textiliști din Buhuși au fost depășite. Economiile realizate sînt echivalente cu prețul de cost a 2.995 metri pătrați țesături de lînă.

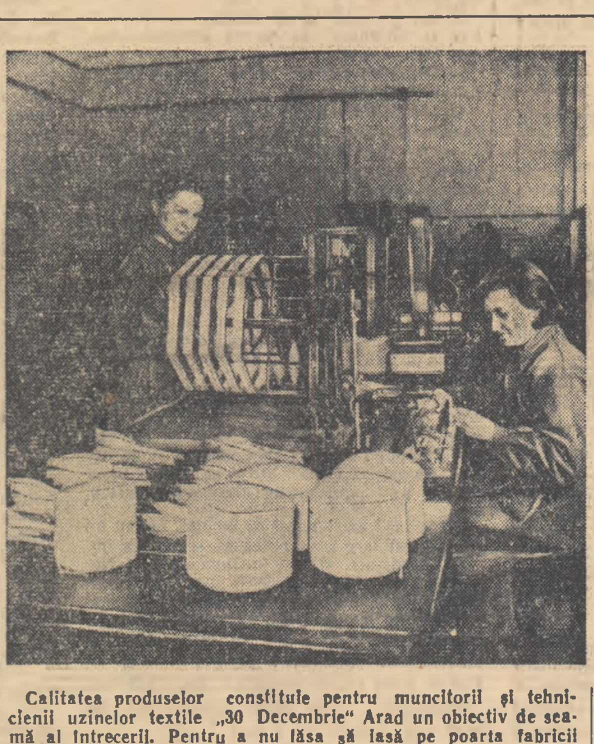
Tinerii din Buhuși continuă acum cu și mai mult avînt extinderea luptei pentru economisirea materiei prime și auxiliare în toată fabrica. *Pînă la 30 decembrie — ei s-au angajat să realizeze economii echivalente cu prețul de cost a 8.273 metri pătrați țesături finite din lînă.* Tinerii din sectorul filatură prin folosirea mai rațională a materiilor prime și a materiilor auxiliare vor economisi 53.400 lei. Cei din sectorul țesătorie lînă vor economisi prin reducerea consumului de materiale 54.500 lei, iar tinerii din sectorul țesătorie bumbac numai prin reducerea deșeurilor vor putea obține economii de peste 10.000 lei. In întrecerea pentru realizarea noului angajament brigăzile de tineret s-au situat și de astă dată în frunte. Printre ele se numără brigăzile conduse de utemistele Aneta Marin, Maria Timofte, Elena Andrei și Elisabeta Vicol, care depun zi de zi străduință pentru a realiza economii cît mai însemnate.

—••○••—

Deschiderea studioului Teatrului Național din Cluj

CLUJ (de la corespondentul nostru). — La Cluj s-a deschis o sală studio a Teatrului Național. Colectivul artistic al teatrului clujean, a inaugurat activitatea în această sală, prezentînd în premieră comedia „O zi de odihnă" de Valentin Kataev.

Din distribuție fac parte actorii Alexandru Marius, artist emerit al R.P.R., Viorica Cernucan, Ligia Moga, Magda Tîlvan, Cornel Sava și alții. Regia artistică aparține tînărului regizor Victor Tudor Popa. Urmează de asemenea ca tot pe scena sălii studio să aibă loc nu peste mult timp prezentarea în premieră a comediilor lui I. L. Caragiale „O noapte furtunoasă" și „Conu Leonida față cu reacțiunea".

Calitatea produselor constituie pentru muncitorii și tehnicienii uzinelor textile „30 Decembrie" Arad un obiectiv de seamă al întrecerii. Pentru a nu lăsa să iasă pe poarta fabricii țesături necorespunzătoare, calitatea firelor este minuțios verificată în laboratorul fabricii care este înzestrat cu aparatura necesară.

In fotografie: laborantele Elena Pescaru și Stela Ispas făcînd probele de torsiune și de grosime a firelor în laborator.

ȘCOALĂ – UZINĂ

E recreație. Elevii au coborît în curte, pe terenul de sport. In cîteva clipite s-au și organizat în echipe de volei. Mingea trece cu repeziciune dintr-o parte în alta. Ca la oricare dispută sportivă nu lipsește nici... galeria.

— Hai, Ioane! Bineee! — strigă un grup de elevi încurajîndu-și colegul.

...La etajul întîi al școlii se deschise o fereastră. Cineva se plecă în afară și strigă:

— Elevul de serviciu să sune de intrare.

Un „spectator" se scotoci prin buzunare, scoase un clopoțel și sună.

— Elevii care au cursuri merg în clase, ceilalți în ateliere — se auzi din nou aceeași voce.

Era directorul școlii.

Elevii care au cursuri au intrat în săli. Ceilalți la atelierele care de fapt sînt la cîțiva pași de școală, turnătorii la turnătorie, strungarii în secția lor și așa mai departe.

Am intrat și noi într-una din clase. Elevii, cei din anul II, luaseră loc în bănci și studiau. Ne-am rotit privirea prin clasă. Pe pereți, în locuri vizibile, sînt așezate tot felul de desene tehnice, formule. Desenele înfățișează îndeosebi piese componente ale unor mașini unelte. De fapt în această ramură — constructori de mașini-unelte — pregătește școala muncitori calificați. Elevilor li se cer nu puține cunoștințe de tehnologie. Conducerea școlii folosește toate mijloacele pentru ca elevii să-și poată însuși aceste lecții. Se organizează ore de meditație. Mai mult, o parte din lecții sînt urmate de proiecții de diapozitive. O primă proiecție a înfățișat inovații de la Uzinele „23 August" din București. Fără îndoială că după prezentarea diapozitivului, elevilor li s-au lămurit multe din problemele legate de pregătirea lor profesională.

In secția creată de elevi

De la bun început trebuie să spunem că școala profesională metalurgică din Zalău nu e creată pe lîngă o mare uzină, cum sînt multe alte școli. Atelierele în care elevii fac practică au fost create odată cu școala, acum cîțiva ani. Directorul adjunct, tovarășul Mircea Bog, ne-a spus chiar că una din secțiile de strungărie este creată în întregime de elevii școlii.

Am intrat în această secție. Strungurile, unsprezece la număr, sînt așezate într-o ordine perfectă. Peste tot domnește curățenie.

Toate aceste strunguri — ne-a spus maistrul Dulfu Teodor — sînt construite în întregime de elevii noștri. Ni le-am făcut pentru noi mai întîi, și acum producem chiar pentru alte întreprinderi.

Lîngă fiecare strung se află cîte un elev. Impreună cu ei lucrează în secție maistrul și cîțiva muncitori calificați, care își consacră activitatea pregătirii profesionale a muncitorilor de mîine.

Maistrul Dulfu e stimat de elevi. Exigența care-l caracterizează e o exigență părintească. Il învață pe fiecare meserie și, în același timp, cum să se comporte în viață.

Multă vreme s-a ocupat — de pildă — de Ion Rusu. Cînd a venit la școală, Rusu prindea cu greu explicațiile lucrătorului. Maistrul Dulfu l-a luat în grija sa. Astăzi Rusu Ion nu mai este cel de anul trecut. Lucrează bine, e respectuos, energic.

Ce lucrează acești elevi în secție?

Utemiștii Iosif Lantoș și Cuciuanu Grigore și ceilalți elevi din anul II, în orele de practică, lucrează efectiv la mașină, la strung. In secție se execută piese pentru strunguri, bineînțeles nu cele mai complicate, deoarece acelea sînt destinate elevilor din anul III.

Fabricarea strungului se face în întregime în atelierele școlii: de la turnare și pînă la asamblare, în serie. Cîteva mașini au și fost expediate unor ateliere de întreținere ale M.I.A.

Doi prieteni

Ion Lucăcel și Ion Chindea sînt prieteni buni. Despre prietenia lor știe întreaga școală. Amîndoi sînt elevi în anul III, amîndoi învață turnătoria. Sînt dintre elevii cei mai silitori. De cînd au pus piciorul în școală, în sufletele lor s-a născut ambiția: să învețe bine, să se califice întîi ca muncitori turnători și apoi să urce mai departe treptele învățăturii. De aceea, amîndoi urmează acum și cursurile liceului seral. Seară de seară își ocupă locurile în aceeași bancă: învață fizică, franceză, algebră. Mîine poate vor fi tehnicieni sau ingineri. Calea le e deschisă. Cînd la unele materii le e puțin mai greu, profesorii și educatorii școlii profesionale, le dau ajutorul necesar. Pe Petru Vîlceanu, unul din educatori, îl întîlnești astfel de multe ori împreună cu Lucăcel și Chindea explicîndu-le anumite lecții la matematică sau franceză.

Am părăsit școala tîrziu. Impresia plăcută pe care ne-am făcut-o izvora din fiecare fapt.

M. OPREA
M. MUNTEANU
corespondenții „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Cuvinte despre un comitet U.T.M.

Cînd am pătruns, într-o zi de la începutul lui noiembrie, pe ulițele desfundate ale satului Ghimpați, din raionul Drăgănești-Vlașca, era lapoviță. Vîntul ce spulbera stropii de ploaie, amestecați cu mici petale de nea, îmi biciuia obrajii. „Ce bine ar fi acum la căldurică" — îmi ziceam, ocolind cu atenție băltoacele.

Deodată, m-am pomenit că cineva, care venea din urmă, m-a prins de umăr:

— Tovarășe, nu te supăra, dumneata m-ai căutat? Eu sînt...

— ...Secretarul comitetului U.T.M.? — l-am întrebat repede, la gîndul că nu voi mai fi nevoit să frămînt noroiul.

— Da, întocmai.

Și, în mijlocul uliței ce duce spre satul Copaciu, am făcut cunoștință cu tovarășul Tudor Netcu, secretarul comitetului U.T.M. din comuna Crovu.

Cîteva fapte

Puțin mai tîrziu, în încăperea scundă în care lucrează, tovarășul Netcu îmi spunea:

— Noi avem 191 utemiști în organizațiile U.T.M. din cele trei sate ale comunei Crovu: Copaciu, Ghimpați și Crovu. Despre felul cum au muncit ei în campania de toamnă se pot spune lucruri foarte bune. In primul rînd, vreau să spun că tovarășul Mihai Alexandrescu, secretarul comitetului de partid, a felicitat pe membrii comitetului U.T.M. pentru felul cum au știut să-i antreneze pe tineri în această campanie. Il al doilea rînd, toți știu că...

— Stai puțin — îl întrerup eu.

Mai înainte de a-l găsi pe tovarășul Netcu, vorbisem cu tovarășii Mihai Alexandrescu, secretarul comitetului de partid din comună, cu Ghiță Stan, președintele sfatului popular comunal, cu Gheorghe Ioachim, secretarul sfatului, cu Gheorghe Bădilă, secretarul organizației de partid din satul Ghimpați și cu alții. Toți mi-au spus lucruri frumoase despre tinerii din comună și mai ales despre comitetul U.T.M.

Așa am aflat, de pildă, că Aurel Molea, secretarul organizației U.T.M. din satul Crovu a fost primul dintre tineri care și-a însămînțat pămîntul. Un exemplu bun a dat și tovarășul Netcu, ca membru al întovărășirii „7 Noiembrie" din Copaciu. El a contribuit la însămînțarea celor 20 de hectare ale întovărășirii, care a îndeplinit planul încă de la jumătatea lui octombrie.

Nu mai vorbesc — a adăugat tovarășul Ioachim, despre tinerele educatoare utemiste Georgeta Popa și Constanța Ivan. In timpul lor liber, au mers zi de zi pe la casele țăranilor muncitori, lămurindu-i să însămînțeze la vreme.

Toți tovarășii cu care am vorbit au subliniat că, dacă s-a simțit sprijinul acordat de tineri și în primul rînd de utemiști — în munca organelor locale din comună în campania de însămînțări, aceasta se datorește și faptului că comitetul U.T.M. are experiență în muncă.

Despre experiență

Tovarășul Tudor Netcu muncește de mai mulți ani în U.T.M. Datorită acestui fapt, se poate spune că el are experiență. Dar, oricît de multă experiență ar avea un om într-un domeniu de activitate, dacă nu pune dragoste și interes în fiecare lucru pe care-l face, nu ajunge niciodată la un rezultat lăudabil. Vreau să subliniez că deși mai sînt încă deficiențe în munca comitetului U.T.M. din Crovu (în ce privește abonamentele la ziar, primirea de noi membri U.T.M.), se vede totuși că el a depus străduință în îndeplinirea unor sarcini cum au fost cele cu privire la campania de toamnă.

Iată un exemplu edificator:

Utemistul Anghel Petcu face parte din biroul organizației U.T.M. din satul Copaciu. El are 2 hectare de pămînt. Toată această suprafață trebuia însămînțată cu grîu.

— Ano, i-a zis el soției într-o zi, eu nu mai pot aștepta ploaia. Cu toată seceta, însămînțez.

— Nu te grăbi, dragul meu. Mai e vreme.

— O mai fi, Ano, dar timpul nu așteaptă. Ce, vrei să mă fac de rușine față de organizație?! Am vorbit cu Petcu aseară. Mi-am luat angajamentul în fața lui... și unde mai pui că Dumitru Vlădescu a și arat pămîntul părinților săi. Ce, eu nu sînt utemist ca el?

— Bine, dacă zici tu...

Peste trei zile, Netcu avea să-i dea exemplu la căminul cultural pe utemiștii Petcu și soția lui, pe Vlădescu și pe încă 7 tineri care le urmaseră exemplul. Faptul în sine nu pare important. Dar e important felul în care, și cu acest prilej, secretarul comitetului U.T.M. a știut să scoată în evidență că și tinerii au de spus un cuvînt în campania de însămînțări.

Cînd scriu aceste rînduri, soarele lui noiembrie înțeapă, cu razele lui potolite, petele de zăpadă care stăruie pe cîmp. Nopțile aduc îngheț, dar tinerii din Crovu n-au a se teme. Și sînt sigur că, așa cum au sprijinit organele locale și pe țărani să termine însămînțările, vor pune umărul și de acum înainte, la orice sarcină, la orice acțiune.

NICOLAE BARBU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

RAID — In vizită la căminiști

E firesc ca îndată ce un schimb și-a terminat munca, o parte din tinerii muncitori să se îndrepte înspre căminele în care locuiesc. Aici se odihnesc, aici își petrec o mare parte din timpul liber.

Grija pentru condițiile de viață ale tinerilor este una din sarcinile primordiale ale direcțiunilor și comitetelor de întreprinderi, pentru că aceasta ajută și la dobîndirea de noi succese în muncă.

In anii regimului democrat popular s-au făcut eforturi însemnate în direcția creării unor condiții mai bune de viață. Tineretul are datoria să manifeste o atitudine civilizată față de bunurile din cămin, așa cum face de fapt orice bun gospodar.

Educarea tinerilor căminiști, organizarea timpului liber, organizarea odihnei etc., trebuie să fie mereu în atenția organizațiilor de U.T.M. Lor le-a încredințat partidul sarcina de a crește pe tineri ca oameni destoinici, buni muncitori, patrioți înflăcărați.

Una din ramurile industriale care are de rezolvat probleme importante în această direcție, este cea a fabricilor de pielărie și cauciuc.

Să pornim în raid la cîteva ore după terminarea lucrului prin căminele fabricilor de încălțăminte și pielărie din București.

Primul popas

Pe la cinci ceasuri după amiază, acum, la sfîrșit de noiembrie, afară începe să se întunece. Azi e mai frig.

Cît de plăcut e în căminul de băieți din B-dul Tudor Vladimirescu! E cald și bine. Pe paturile aranjate frumos se odihnesc lengeria și plăpumile colorate viu. Din prima clipă îți dai seama că tot mobilierul este nou. Ce a fost aici acum cîțiva ani? Restaurant, apoi filatură, apoi o școală de normatori, iar acum căminul muncitoresc patronat de fabrica de încălțăminte „Kirov". De aceea, la început greutățile erau mari. A fost nevoie de reparații, amenajări și reamenajări. S-au făcut. In august a fost adus noul mobilier. Frumos, practic, poate din vina celor ce l-au lucrat, întrucîtva mai puțin rezistent. Celor 79 de locatari muncitori ai fabricilor „Kirov", „U.C.R.", „Cauciucul Quadrat", „Tehnica nouă" și „Carmen" li s-au creat condiții bune de cazare.

Cald și plăcut este și în camerele unde locuiesc tinerii Gheorghe Dona, Vasile Ciucuraș, Vasile Sion, Ioan Tudor de la „Kirov", Alexandru Cucu, de la „U.C.R.", Bratu Voiculeț de la „Tehnica nouă".

Ordine și curățenie găsești în fiecare dormitor, cu toate că mai sînt unii, ca Teodor Gliga de la „U.C.R.", Vasile Para, Gheorghe Dobre de la „Kirov", Vasile Voiculeț de la „Cauciucul Quadrat", care cîte odată se mai culcă nespălați.

Clădirea e frumoasă, proaspăt văruită, luminoasă. In camere au fost instalate difuzoare. Rezervele de combustibil existente aici anunță că și în restul iernii în cămin vor arde din plin focurile.

Și totuși...

— La cît timp schimbați lengeria de plapumă?

— Da, avem numai un schimb. Ni s-a promis de la centrală...

— Unde aveți bucătăria?

— N-avem. Știți, condiții obiective încearcă să justifice administratorul căminului.

— Baia?

— N-avem... există în fabrică...(!) aici...

— Clubul?

— !?!

O clipă m-am lăsat purtată de o recentă amintire. Mă vedeam însoțită de tovarășa Maria Stan, secretara comitetului U.T.M. de la uzinele textile „7 Noiembrie". O jumătate de zi m-a purtat prin căminul fabricii. „Aici este sufrageria, aici bucătăria, aici spălătoria, sala de primire, biblioteca". Se cunoștea mîna gospodarului. Ce frumos e în „vila textilistelor". La căminul pielarilor n-am găsit toate acestea. Aici nimeni nu s-a întrebat ce, unde și cum mănîncă seara căminiștii. Nimeni nu s-a gîndit să încropească o bucătărie.

Există spațiu pentru amenajarea unui club, în schimb lipsește interesul. Necesitatea clubului se face tot mai simțită aici. Tinerii își irosesc vremea. Tovarășul Constantin Mardare, administratorul căminului, trebuie să dovedească mai multă operativitate, pentru ca acest club să ia ființă cît mai repede și astfel să se pornească la organizarea judicioasă a timpului liber.

Intreprinderea „Kirov" patronează acest cămin. De una singură însă, nu va putea niciodată să rezolve cerințele mereu crescînde. Direcțiunile ca și membrii comitetelor sindicale ale întreprinderilor interesate trebuie să simtă aceeași răspundere, să meargă la fața locului, să vadă ce s-ar mai putea face pentru ca actualele condiții de viață să se îmbunătățească și mai mult.

Promisiuni

Intunericul s-a lăsat. Pe Splaiul Independenței, în căminul unde locuiesc tinerii muncitori de la întreprinderea „Flacăra Roșie", lumina încă nu s-a stins. In dormitorul de la parter, Ion Dincă discută despre o carte, Ion Sima, responsabilul, joacă table, Ion Brădiș e dus pe gînduri. De ce o întîrzia răspunsul? A trimis bani acasă, la părinți și acum așteaptă o scrisoare.

Și aici a fost adus mobilier nou. In afară de instalarea lui nu s-a mai făcut însă nimic. Difuzoarele nu au fost instalate și nici măcar aduse, deși au trecut două luni de cînd s-a promis aceasta. Privesc în jur. Găuri lăsate de cuie. Pe un perete sînt agățate cămăși, haine, paltoane. Aspectul nu-i de loc plăcut. In patul din colț un băiat e legat la cap. E răcit. In cămin nici un post de prim ajutor. Și despre aceasta s-a discutat acum două luni. S-a discutat numai. In dormitor nu e prea curat. Pe sus pînze de păianjen iar pe jos capace de la cutiile de conserve.

Ca să discuți cu băieții de aici trebuie să stai în picioare. Nu există nici un scaun. In afară de paturi mai sînt trei mese pe care hainele stau maldăr, și două șifoniere. Raportat la numărul locatarilor ar veni cam o zecime de șifonier de cap de om. Nu tu scaun, nu tu cuier, nu tu oglindă sau noptieră. Tot acum două luni era vorba ca în dormitoare să se aștearnă pe jos un covor de cauciuc. E mai practic și mai frumos. Nici acest lucru nu s-a făcut.

N-am putut să nu-mi întorc gîndurile la cele două cămine de fete, aparținînd aceleiași întreprinderi. Le vizitasem cu puține ore înainte. Camerele frumos mobilate, covoarele noi, lengeria curată dau tinerelor impresia că se află la o casă de odihnă. Fetele au și o cămară. Aici își păstrează ele alimentele. In curînd

LIDIA POPESCU

(Continuare în pag. 3-a)

LITERATURĂ-ARTĂ

Corneliu Leu

OAMENI ȘI VISURI

(Fragment)

Acțiunea noului roman al tînărului scriitor Corneliu Leu se petrece în zilele noastre, cuprinzînd o parte din studenție și primii ani de muncă pe șantier ai unor tineri ingineri constructori.

Personajele principale ale romanului sînt trei oameni între douăzeci și douăzeci și șase de ani: Theodor Cosimbescu, Mircea Spataru și Spiridon Roibu. Ei lucrează încă din anii de studenție la realizarea unui proiect de organizare a muncii pe care, odată ajunși pe șantier, îl vor pune în practică. Romanul își propune să înfățișeze visurile acestor tineri cinstiți și avîntați și lupta pentru înfăptuirea lor.

In contrast cu entuziasmul lor sincer apare figura mercantilă și arivistă a lui Eugen Cernat.

Publicăm mai jos cîteva fragmente din primele capitole ale romanului „Oameni și visuri".

Cînd ajunse la liceu, Cosimbescu luă parte cu patimă la toate acțiunile organizației și fu snopit în bătăi de niște tineri mascați care purtau în piept capul regelui tăiat de pe monede.

Peste doi ani, cînd avură loc primele alegeri în U.T.M. unul dintre cei care-l bătuseră, pe nume Cernat, fu cel care se ridică și-l propuse să facă parte din comitet. „E un vechi activist și, pe lîngă asta, tatăl lui e membru de partid — spuse acela — propun să-l alegem". Cosimbescu vru să-i strige-n față: „Cine să mă aleagă, tu, care acum doi ani m-ai bătut?!" Dar se gîndi că ar putea să pară o răzbunare personală, se mai gîndi că poate acea fusese o copilărie din partea lui Cernat și, fiind sincer convins că oamenii nu greșiseră alegîndu-l, tăcu.

Cîteva zile mai tîrziu, Cernat, cel cu trăsături ascuțite, care-n cursul inferior fusese monitor, îl acostă în recreația mare:

— Cosimbescu, dragă Cosimbescu, cred că nu mai ești supărat pe mine pentru copilăria de-acum doi ani... cred că-nțelegi c-a fost o copilărie.

— Exact așa gîndeam și eu, răspunse Tehaș.

— Știi, tot timpul m-am gîndit cu teamă ca nu cumva evenimentul ăla să fie interpretat altfel. Continuă acela cu foarte multă ușurință-n exprimare... sînt mulțumit acum că și tu gîndești la fel... sînt mulțumit și pentru c-am reușit să te împac, știi, totdeauna mi-a fost cam frică de tine, de privirile astea ale tale... Acum, cred că nu mai ai nimic cu mine, te-am propus și-n comitet... Ai să faci carieră politică, sînt sigur de asta; o dată ridicat în comitet, de acolo te ridici mai ușor.

Clopoțelul zbîrnîia prelung de intrare. Elevii claselor mici se îmbulzeau serioși spre ușă trăgînd după ei gălăgia și praful.

— Spune Tehaș, mai ai ceva cu mine?

— Mai am.

— Se poate?... Ce?

— Asta!

Doi pumni zdraveni striviră trăsăturile subțiri ale lui Cernat.

Cu ochii închiși, cu pleoapele tremurînde, Cosimbescu se pregătea să-i spună: „Altă dată să știi că există și oameni cinstiți pe lume!"

Dar vocea subțire a unui școlar mic se auzea răsunînd în curtea austeră, împrejmuită de clădiri:

— Tovarășul elev, secretaru' U.T.M.-ului i-a dat borșu' unui coleg de-al lui.

Cînd deschise ochii, Cernat era în genunchi cu fața chinuită, ținînd la nas o batistă roșie. Îl privea cu ură și cu teamă.

— Acum, ai să mă demască și tot tu ai să ieși bine! șopti glasul lui sugrumat de ciudă și înecat în sughițuri de plîns.

Cosimbescu însă nu-l „demască" și fu suspendat din activitate pe trei luni de zile. Nici el nu știa de ce se obișnuise să tacă atîta.

După cum povestea chiar el noilor colegi, Eugen Cernat se pregătise toată vara pentru examenul de admitere la Facultatea de mecanică și-l dăduse obținînd o medie foarte bună. Un unchi de-al său însă, om cu autoritate în întreaga familie, l-a convins că adevărata meserie de viitor, în care se pot realiza cîștiguri serioase, e acea de inginer constructor. Și tînărul absolvent cu trăsături subțiri, vanitoase, cu oarecare poză în gesturi și bărbia mult ieșită în afară dovedind perseverență, a cerut și și-a obținut transferarea la Institutul de construcții.

A apărut într-o pauză pe la sfîrșitul primei săptămîni. Era îmbrăcat corect într-un costum cenușiu, cu pantofi bine lustruiți, cu frizura neagră, lucioasă, îngrijită, cu buzele strînse și mers puțin țeapăn. Trecu sfiindu-se să nu se arate stingherit de privirile celor de pe margini, și, ocolindu-l pe Roibu, intră în sala de curs. Grăsunul îi urmări atent mișcările, îl privi cum înaintează cu o figură preocupată pînă aproape de catedră, cum se uită prin băncile așezate-n amfiteatru. După ce-l cîntări bine, ca și cum ar fi ajuns la o concluzie sau la o convingere, privirile șmechere de sub sprîncenele stufoase, se-ntoarseră către cei de pe sală.

— Cine-o fi ascuțitu ăsta? rosti Roibu cu majestate șmecherească, arogant, în colțul gurii.

— „Ascuțitu"!... Bine zis, exclamă pufăind din țigară Jenică Mîndrișor.

— Iți place, năsosule... zîmbi Roibu... da tu ce cusur ai ca să nu ți se zică „fazanu"!

Discuția ar fi continuat dacă grăsunul nu se simțea atins pe umăr. Intorcînd capul, el îl văzu în fața lui chiar pe cel căruia numai cu cîteva clipe-n urmă îi urmărise curios mișcările.

— Nu vă supărați, spuse noul venit cu o politețe neforțată, dumneavoastră sînteți anu-ntîi?

— Da, răspunse Roibu înțepat.

— Mulțumesc. Imi dați voie să mă prezint, sînt un nou coleg de-al dumneavoastră. Numele meu e Cernat; Eugen Cernat.

— Roibu Spiridon; ziua mea-i la sfîntu' Spiridon, dracu' știe cînd o mai cădea și ăla!...

Noul venit surise ca de-o glumă bună sau ca un om de societate și spuse elegant:

— Imi pare bine că am colegi, oameni de spirit.

Roibu se uită la el chiorîș, ca și cum l-ar fi întrebat: „ce te tot schimonosești. mă tăticule?!"

— Dumneavoastră în ce grupă sînteți, întrebă „ascuțitu"...

Cine știe de ce, dar Roibu se simți călcat pe coadă.

— Ascultă dom'le, să știi că nu prea s obișnuit cu pronume din astea de reverență, dacă zic bine; spune-mi Roibule și să terminăm povestea!...

— Aha, remarcă zîmbind Cernat, la dumneata se poate referi versul lui Virgiliu: „Si parva licet componere magnis".

— Latina? întrebă Roibu.. păi sîntem tari; știi dictonul: „homo homini mielus"?

— Ha, ha, ha... ești un om de spirit, am spus eu... rîse acru și prevăzător. Cernat.. Spune-mi, este în an cu noi Cosimbescu Theodor?

Tehaș fusese chemat la comitetul U.T.M. Veni grăbit, gîfîind, doar cu o clipă înaintea profesorul, și plecă tot așa, imediat după acesta. Apoi urmară niște ore de seminar și studenții se împrăștiară. Cernat nu-l putu întîlni decît după-amiaza.

Tehaș! exclamă el cu emoție, făcind un gest larg care putea să semene a îmbrățișare, și veni în fugă spre el. Noroc Tehaș!... Vezi, iar ne-ntîlnim... Iți amintești cum spunea bătrînul Dărăscu de matematici în 46, cînd am fost prinși la casa aia rău famată!... „Și voi doi, Cernat și Cosimbescu, eminențele promoției, v-ați aflat în locul ăla de perdiție!" Da, da Tehaș, „eminențele"... Bine te-am găsit!... Ce. tot mai ești supărat pe mine?

— N-aș putea spune asta... Mă gîndeam însă la faptul că țara are sute de licee, liceele sute de promoții și totuși fiecare promoție are eminența, dacă nu chiar eminențele ei.

Tehaș privea într-o parte, cu surisul lui subțire înțepîndu-i ironic obrajii mari, cu barbă deasă.

— Bine Tehaș, dar eu am certitudinea că a fost altceva cu noi... Noi, nu numai din punctul de vedere al clasei noastre... Dar, dă-mi voie să vorbesc deschis, nu mai sîntem copii. Tehaș, îmi face impresia că tu tot mai ești supărat pe mine.

— Nu văd de ce; tu ar trebui să fii supărat; eu am fost cel care te-am bătut ultima oară...

Trăsăturile slăbuțe ale lui Cernat se înăspriră o clipă, obrazul său smead căpătă o schimă de încordare. Ochii lui se fereau de zîmbetul subțire, acid, al lui Cosimbescu.

— Tehaș, vorbești serios?...

— Nu văd nici un motiv care m-ar putea face să fiu neserios.

— Bun; atunci dă mîna! Nu mai sîntem țîncii aceia tunși în cap care concurau pentru premiul întîi... sîntem oameni aproape în toată firea.

Tehaș îi cercetă o clipă trăsăturile ascuțite pe care se-ntindea o piele curată, catifelată, închisă la culoare, și parcă-i plăcu înfățișarea de bărbat a fostului său rival. Ar mai fi vrut să-l înțepe cu cîteva vorbe tăioase, dar conștiința lui care fugea de poză și de ridicol îl împiedică să facă asta.

— Tehaș, tu ești un om, eu m-am convins de asta.. Atunci te-am supărat prin rațiunea mea idioată... crede-mă, eram sincer, Tehaș, dar conștiința mea politică — fleac... eram sigur că lucrurile se petrec și-acum tot ca-n piesele lui Caragiale... te-am supărat cu mercantilismul meu.. iar tu, tu ai avut o demnitate de dac!... Mi se pare că ai fost și sancționat pentru asta.

— Copilării, să nu mai vorbim!... exclamă Tehaș mai degrabă plictisit de vorba curgătoare și lipicioasă a colegului său, decît de subiectul discuției.

— Copilării, sigur că da, copilării... așa spun și eu.. Știi, așa am gîndit chiar atunci, imediat... Mi-a părut tare rău că în ultimul an n-am fost împreună; știi cît m-am ridicat în ultima vacanță din liceu?... Grozav! Am citit ideologie, m-am pus la punct cu economia politică... Știi, eu cînd îmi pun în cap ceva, trag ca un catîr... Tehaș, îți amintești, tot Dărăscu spunea de noi, cînd ne scotea împreună la tablă: „priviți cum se-nfruntă cele două mari capacități umane: perseverența — adică eu, și ispirația — adică tu... Vezi, mă gîndeam, chiar în legătură cu această împărțire absurdă — capacitățile sînt capacități; tu te-ai apropiat de marxism, de ideea comunismului datorită flăcării tale expansive, iar eu, mai încet, mai rudimentar, dar tot atît de sigur, prin perseverența rațiunii...

Erau într-un squar interior. In jur, liniște. Studenții abia începeau să se strîngă. Soarele de toamnă desfășura umbrele clădirilor ca niște aripi mari, transparente, de liliac. Lumina lui galbenă se așeza pe fruntea cam dreaptă, deschisă însă de arcuirea frumoasă a frizurii lui Eugen Cernat. Tehaș se uita la cutele care se chinuiau pe frunte, dovedind preocuparea pentru alegerea termenilor cît mai proprii, pe care colegul său o făcea natural, fără prea multă pedanterie. Ii venea să rîdă de raționamentul aceluia, dar își dădu seama că nu era chiar greșit... „In definitiv, eu de ce m-am dus? se întrebă el... la treisprezece-paisprezece ani, am avut conștiință politică?!"...

— Știi, anul trecut am urmat aici, în București... la „Spiru Haret"... știi, Tehaș, am fost ultimele șase luni secretar de UTM pe clasă... Tu, ce-ai făcut anul ăsta... politic, te-ntreb.

„Să-l înjur?" se-ntrebă Tehaș. Ia uită-te la el, am început să avem familiarități politice!" Dar nu știu ce să-i spună ca să nu pară patetic și lozincard. Se trezi răspunzînd natural:

— Am fost instructorul comitetului orășenesc pentru școala de comerț.

— A... vezi, poate ai să te superi pe mine că-ți amintesc, dar crede-mi intenția sinceră: am știut eu pe cine propun în comitet la unificare.

Cosimbescu nu răspunse. Soneriile zbîrnîiau pe coridoare.

— Avem Marxism, spuse Cernat... Află că le văd strașnic... Vara asta, pe lîngă materia care-am pregătit-o pentru admitere, mi-am rezervat două ore pe zi studierii „Capitalului" lui Karl Marx... Știi e foarte interesantă lucrarea asta.

„Mi-am rezervat două ore pe zi studierii „Capitalului" lui Karl Marx" — auzea ca din depărtare Tehaș în timp ce urmărea figura voioasă, inteligentă, a omului tînăr care vorbea de la catedră. Și-n vreme ce începea să ia notițe cu scrisul lui curat, ordonat, bine schematizat: „Știi, e foarte interesantă lucrarea asta..."

Alături, Cernat asculta prelegerea c-un aer radios, satisfăcut, de om căruia-i merg bine afacerile.

Curînd avură loc alegerile biroului de organizație, a responsabililor de grupă și așa mai departe. Oamenii încă nu se cunoșteau, așa că cei din comitetul pe institut studiară dosarele și prezentară pe cei considerați indicați. Printre ei se afla și Cosimbescu.

Cel din comitet îl prezentă ca pe un om de încredere, care a avut și a dus la îndeplinire munci de răspundere, care s-a dovedit a fi conștiincios și bine pregătit politicește și întrebă dacă mai vrea cineva să ia cuvîntul. Se ridică Cernat.

Eugen Cernat, în cele vreo două săptămîni cîte trecuseră de la venirea lui, își și formase un mic anturaj din cîteva fete pedante cărora le plăcea vorba lui curgătoare și comportarea lui manierată, și cîțiva băieți care erau recunoscători faptului că „ascuțitu" — așa cum începuse să i se spună și cum Cernat demonstrase că nu-i displăcea — cînd scotea pachetul de țigări, oferea tuturor. In an era lucru cunoscut aproape pentru toți că el fusese întotdeauna considerat speranța liceelor unde urmase, că are un unchi persoană sus pusă — director general într-un minister, că are talent dramatic, dar ca pe orice om multidotat, puțin îl interesează că încă din ultima clasă de liceu trăiește c-o baletistă de la operetă care „îi pune coarne soțului de dragul obrazului lui imberb", că prin intermediul unui alt unchi al său primește lucrări de la un institut de proiectări cîștigînd ceva bani, și că e un om foarte tare la Marxism și în politică. Așa că ridicarea lui născu rumoare.

Cernat tuși, apoi ceru unuia de lîngă el să-i facă loc să treacă mai spre dreapta, își încheie haina și ridică fruntea.

— Tovarăși, trebuie să vă mărturisesc că sînt mulțumit, începu el. Mulțumit pentru că văd cum propunerile comitetului corespund exact cu ceea ce credeam și voiam să propun eu...

Repetă de cîteva ori această idee cu alte cuvinte, cînd subliniind calitățile comitetului, cînd pe-ale sale, și privi atent la cei din jur cu trăsăturile atît de chinuite încît o fată mult rujată care-și mîngîie gușulița exclamă:

— Vai, ce inteligent arată!...

Tehaș stătea în primele rînduri. Alături, Roibu se uita la el cu ochi serioși, cuminți, care numai uneori, clipind, prindeau în el o strălucire șoție. Cînd auzi că se-nscrie Cernat la cuvînt, o nervozitate pe care n-avea cum s-o definească îl cuprinsese pe Cosimbescu. Aștepta cu emoție fiecare cuvînt. Simți cum se înroșește, cum mii de înțepături îi furnică obrazul, simți nevoia să spună ceva în legătură cu tonul exagerat pe care bănuia că-l va lua aceia, dar își dădu seama că n-avea cui spune ca să-l înțeleagă, că ar fi fost nevoie de prea multe explicații.

Din spatele lui auzi vocea din gît a lui Jenică Mîndrișor:

— Ia uite mă ce fafainoage scoate pe cale bucală! Un asemenea trombonist trebuia să urmeze dreptul!...

Și bănui cum acela, mărind ochii și țuguind buzele, face un semn prin care imită scoaterea unor panglici din gură.

...Pe Theodor Cosîmbescu, Tehaș, așa cum îi spuneam noi în liceu, pot spune că-l cunosc din copilărie... Spun, din copilărie, tovarăși, pentru că ce altceva eram la unsprezece-doisprezece ani, cînd ne-am înscris în liceu!... spunea Cernat.

Cel care conducea ședința ascultase cu satisfacție primele lui vorbe; acum dădea semne de nerăbdare. Roibu se uită la el atent. Ar fi făcut vreo glumă dacă nu era vorba de Tehaș.

— ...In clasa-ntîia de liceu am luat amîndoi premiul întîi... continua Cernat. Spun asta ca să subliniez un lucru foarte important și anume... drumul drept pe care a mers Cosîmbescu. Eram amîndoi cei mai buni din clasă. Ne rivalizam, de ce să n-o recunoaștem acum, cu înțelegerea vîrstei respective... După douăzeci și trei august, la o vîrstă foarte fragedă, cînd alții habar n-aveau de politică și de problemele vieții, tovarășul Cosîmbescu s-a înscris la Tineretul Progresist și a fost unul dintre activiștii de frunte ai liceului. Trebuie să mărturisesc aici, în fața dumneavoastră, că la vîrsta aceea eu eram departe de-a înțelege ce l-a determinat să facă asta, și, ca mine, mulți colegi de-ai noștri... Asta vreau să subliniez, tovarăși...

Tehaș își recăpătase calmul și zîmbetul lui răutăcios i se schița iar pe vîrful buzelor. Privea în sus, pe treptele amfiteatrului, printre zecile de capete, trupul subțire al lui Cernat, într-o haină cu umeri mari, descheiat la gît. De cînd venise, nu-l văzuse niciodată pe Cernat fără cravată. Se întrebă dacă nu cumva și-o scosese înadins, ca să facă pe revoluționarul, dar, ca întotdeauna se mustră atrăgîndu-și în sinea lui atenția că nu-i bine să fie pornit și rău. Observa un lucru care nici nu-i plăcea, nici nu-i displăcea, dar îi dădea de gîndit: Cernat avea o înfățișare foarte matură, gesturi de om versat, alura de bărbat, nimic băiețesc în mișcări. Chiar unele lucruri banale pe care le spunea, nu le spunea cu stîngăcia adolescentului care se scuză că încă nu găsește ceva mai bun și mai pregnant de remarcat în viață, ci cu convingerea omului matur care se crede priceput și competent, chit că nu aduce nimic nou.

Cu vorbe pompoase, fără să facă economie de laude și de calificative sonore, cînd adresîndu-se celor de la masa conducerii, cînd celor din jurul său, cînd celor din celălalt colț al sălii sau basoreliefului de bronz ce-l înfățișa pe omul de știință al cărui nume îl purta amfiteatrul, Cernat spuse tot ce știa despre Cosîmbescu și despre activitatea lui, îi zugrăvi figura și comportările, îi aminti acțiunile întreprinse și funcțiile avute.

O dată, privirile lui le întîlniră pe cele ale lui Tehaș. I se părură atît de tulburi și atît de crunt îndreptate spre el, încît păli, se bîlbîi și-și spuse-n sinea lui: „mă bate!" Termină repede, nu cum ar fi vrut el, rostind o încheiere banală:

— Mai știu că în ultimul an de liceu a fost instructor al comitetului orășenesc... vedeți și dumneavoastră că e un tovarăș bun, un tovarăș ridicat. Eu... atîta...

Și nu mai adăugă „am avut de spus" ci făcu niște gesturi mute așezîndu-se încet, tăcut și parcă morocănos.

Tehaș într-adevăr se enervase. Simțea cum toate privirile se îndreaptă asupra lui, cum oamenii îl cercetează parcă atunci l-ar fi descoperit. Ar fi avut o satisfacție deosebită să poată sări în picioare și să-i strige lui Cernat că minte, să-l terfelească, să-l pună la punct. Dar își dădea seama că în afara vorbelor cam umflate, acela spunea adevărul, spunea lucruri pe care, mai ales el, nu avea cum să le combată.

Văzu cum Cernat făcu niște gesturi parcă ar fi înotat cu neîndemînare și se așeză, cum cei din jurul lui îi făcură repede loc și cîțiva miiuți se întinseră spre el. Apoi cîteva priviri întrebătoare care voiau să li se confirme dacă lucrurile stăteau chiar așa. Și deodată i se făcu negru înaintea ochilor. De undeva, din spate, auzi un glas șoptind:

— Aștia au fost aranjați mai dinainte; n-ai auzit cum îl tămîia?

Cînd fu ales, în loc de cuvînt de mulțumire, Cosîmbescu se ridică și încercă să-i convingă pe oameni că n-a fost nimic aranjat cu recomandarea colegului său de liceu. Și vorbea, și-i făcea impresia că nu-l pricepe și simțea tot mai mult nevoia să-și spună: „Vezi, de asta mi-a fost teamă!"...

Ieși repede, nervos, fără să audă ce-i spunea Roibu.

— Nu l-ai văzut pe Cernat? întrebă el tîrziu, cînd coborau scările, ca și cum deodată și-ar fi adus aminte de ceva.

— Ba da, era în urma noastră — răspunse prompt fără să-nțeleagă nimic, Roibu — rămăsese la chiuvetă și-și aranja cravata...

Ion Brad

Linia-ntîia

Am început să uităm cîntecul de linia-ntîia,
Izbucnit cu soarele în văzduhul curat.
Am risipit cădelnițînd tămîia
La căpătîiul toamnei de frunze -nveșmîntat.

Luptele se vor duce și fără noi
Pentru lumină, pentru viitorime.
Ochii noștri vor fi limpezi dar goi,
Pustiul va dansa peste rime.

Mai bine povara marșului lung s-o înduri,
Setea rănitului, oboseala atacului
Decît să te-arunce la vechituri
Cea mai frumoasă-ncleștare a veacului!

Muntele de fildeș

(Egipet)

Pămîntul a fost stropit cu sînge din nou,
Inima lumii amar zguduită.
Vaietele s-au rostogolit în ecou
Pe imensa planetei orbită.

Globul lor de foc a trecut peste inima mea
Șuvoaiele lacrimilor iarăși m-au ars, toridele,
Am numărat căzînd în abisuri stea după stea
Și-am ridicat pumnul înalt cît piramidele.

Cum să dormim? Cum să stăm cu brațele-n sîn?
Amon-Ra, zeul soarelui, e străpuns de baionete.
Se-aude strigînd sub platoșa apelor Nilul bătrîn:
Să tacă puștile! Să-ncete măcelul! Să-ncete!

Peste Fata Morgana a fulgerat oțelul în sclipet,
Pirații pe mare au împroșcat cu obuze pustia.
Ca un munte de fildeș neclintit stă însă mîndrul Egipet
Măsurîndu-și istoria cu veșnicia.

Scrisoare către redacție

Dorim să cunoaștem marile creații ale cinematografiei

Sînt convins că nu trebuie să fii neapărat un specialist sau un pasionat al ecranului pentru a dori să faci cunoștință cu marile opere ale cineaștilor din toate timpurile. Cu multă sinceritate vă spun că am rămas surprins, citind cu cîteva luni în urmă într-un interviu acordat revistei „Tineretul lumii" de către cunoscutul și apreciatul actor francez Gerard Philippe, creatorul neuitatului „Fanfan la Tulipe", că cel mai reușit film din istoria cinematografiei e, după părerea sa, creația lui Charlie Chaplin „Luminile Orașului". Surprinderea mea nu s-a datorat aprecierii făcute, ci faptului că — trebuie s-o spun cu regret — nu cunoșteam acest film, ca de altfel marea majoritate a creației celebrului cineast. La fel ca mine, generația tînără a aflat numai din cele povestite de cei mai în vîrstă ca noi, de realizările celebre ale lui Charlie Chaplin „Timpuri noi", „Puiul" „Goana după aur" și multe altele.

Totodată, vreau să aduc aminte de una din primele creații ale cinematografiei sovietice „Crucișătorul Potemkin", realizarea marelui regizor Eisenstein, care la vremea sa a cucerit o omenire întreagă, și nici astăzi nu poate fi dată uitării — dar pe care puțini dintre noi au putut-o vedea. Nu voi înșira aici toate marile realizări ale cinematografiei sovietice intrate în tezaurul cinematografiei mondiale pe care noi, cei mai tineri, nu le-am cunoscut și am dori atît să le vedem. S-ar putea cita și creații de seamă ale unor mari regizori realiști francezi, britanici, italieni (în special din școala neorealistă) americani, germani etc., intrate în patrimoniul de preț al culturii omenirii și care, păstrate în arhivele Direcției Difuzării Filmelor, nu sînt prezentate pe ecran spre educarea și cultivarea iubitorilor filmului.

In problema reluării anumitor filme cerute și dorite de public s-au mai făcut propuneri; astfel, cinematograful intitulat parcă sugestiv „Tineretului", a fost menit să prezinte filme la cererea spectatorilor; dar activitatea sa se rezumă la reluări de filme care au rulat recent. Faptul acesta, nu contest, este poate necesar, totuși găsesc că ar fi mai folositor să se inițieze cicluri de filme închinate unui mare creator de cinema sau unei anumite epoci a cinematografiei, sau unei școli cinematografice naționale etc. Asemenea acțiuni ar duce la o cunoaștere mai adîncă a drumului urmat de marea artă a ecranului, îmbogățind și mai mult cunoștințele, gusturile și dragostea tineretului față de artă și cultură.

Sper că rîndurile mele vor avea ecoul așteptat mai ales la forurile care pot să-și aducă contribuția la rezolvarea pozitivă a acestei probleme.

FLOREA NEGOIESCU
adjunct cu educația politică în comitetul U.T.M. al Institutului de proiectări al industriei alimentare
București

Nota redacției:

In scrisoarea sa, tov. Florea Negoiescu formulează un deziderat întru totul just, care a mai fost exprimat în repetate rînduri de către iubitorii artei filmului. Din păcate, organele în drept să ia măsuri pentru soluționarea problemei (Ministerul Culturii — Direcția Difuzării Filmelor și Direcția Rețelei Cinematografice) nu au răspuns pînă acum în nici un fel acestei cerințe. Amintim că în urmă cu șase luni ziarul nostru a publicat o notă pe o temă asemănătoare intitulată: „O dorință mai veche: clubul amatorilor de film" (Nr. 2185 din 12.V.1956), în care se propunea repartizarea unei săli de cinematograf special pentru reluarea — pe baza unui program judicios alcătuit — a unor filme din marele repertoriu al cinematografiei lumii. Și această notă a rămas fără ecou. Credem că este în sfîrșit cazul să se țină seama de insistențele propuneri venite în acest sens și tovarășii răspunzători de difuzarea filmelor din cadrul Ministerului Culturii să dea satisfacție dorinței atîtor iubitori ai artei cinematografice.

Prin Expozițiile regionale de artă plastică

Specificul local în expoziția de la Orașul Stalin

Petru Comornescu

Ceea ce m-a impresionat mai puternic vizitînd Expoziția regională de arte plastice recent deschisă în Orașul Stalin, este legătura artiștilor cu specificul local, cu evenimentele prezente și trecute ale locului, cu priveliștile-i caracteristice. Firește, nu orice eveniment interesează, ci acelea semnificative, care arată prefacerile hotărîtoare în cadrul străduinței obștești spre progres, precum cînd e vorba de priveliști, interesează îndeosebi acelea caracteristice locului și care pot fi redate cu adevărat expresiv. Constatăm cu bucurie că expozanții de la Orașul Stalin au izbutit în bună măsură să aducă în lucrările lor această notă specifică, fie în compozițiile istorice, fie în compozițiile din viața actuală, fie în peisaj. Studiul compozițional „Iobagii" al lui F. Bömches sau acela al lui Arthur Leiter „După represalii la Madefalva, 1764" amintesc episoade glorioase din lupta oamenilor din popor — de prin aceste meleaguri — împotriva tiraniei feudale. Din aspectele construirii socialismului, K. Hübner a descris „Proba oțelului" (la uzina de tractoare) cu aspecte destul de caracteristice.

Cariera de piatră de la Sprenghi apare în mai multe compoziții, nu numai pentru frumusețea aspră a priveliștii, dar mai ales pentru că de acolo muncitorii iau un material prețios pentru clădiri. H. Schunn a surprins într-un mare și atrăgător peisaj, solid construit, în tonalități albastre, verzui, ocre măreția acestui loc de muncă, ce apare de asemenea în peisajele lui C. Vollrath-Velean, tot cu nota specifică, redată printr-o pastă aspră, vibrantă, sugestivă. Un pod de peste Olt se ivește în compoziția lui V. Schahl, care mai evocă și o imagine din trecut „Țărani în fața cetății", lucrare de un vădit dramatism, dobîndit printr-un colorit adecvat. De asemenea, tipologia oamenilor din regiune este iscusit adîncită și redată cu forță și simțămînt decorativ de către Margareta Depner, o valoroasă portretistă, de altfel cunoscută de mulți ani, printr-o susținută activitate. Aceasta se poate spune și despre alți artiști din generațiile mai vîrstnice — Mattis Teutsch, Ed. Morres, H. Morres, G. Kollar, S. Tarasov, cărora li se alătură artiști din alte generații, H. Meschendorfer (excelente acuaforte înfățișînd capete de copii) și A. Leitner (peisaje în acuarelă de la Piatra Craiului, Muntele Harghita etc.).

Dintre lucrările artiștilor mai tineri, am reținut expresiva compoziție a lui L. Boros, „Mama cu copilul"; priveliștea de un colorit cald și bine compusă intitulată „Cumpăna" a lui M. Horea, încercarea pentru o compoziție mai complexă, nu destul de adîncită și închegată, a lui N. Ploșniță „La tîrg", vădind totuși autentic talent. In desenele în cărbune ale Biancăi Podea se afirmă remarcabile însușiri grafice. Artista știe să adîncească expresiile oamenilor și atitudinile lor, linia ei are forță constructivă și tot odată gingășie, conturînd cu căldură și poezie formele aflate în spațiul larg, unde luminile și umbrele creează o sugestivă atmosferă.

In general, grafica este de bună calitate și aici portretele și mai ales peisajele lui H. Meschendorfer, H. Schunn, G. Kollar, H. Weiss, A. Nemess, W. Schahtel, F. Bömches, Ioan Mattis, Maria Dumitrescu, L. Boros Victor Sturmer (ilustrații pentru „Faust", copertă la o carte de Brecht etc.) dovedesc stăpînirea diferitelor tehnici și redau cu vigoare realistă și poezie temele alese. Afișele lui A. Iordan și St. Tintu, sînt la un bun nivel artistic.

Uleiuri interesante expun și Zina Blănuță — Etschberger, L. Cihodaru Zina Gavrilescu și Șt. Mironescu, acesta cu un număr mai mare de peisaje, dar în care pasta este uneori confuz orînduită, în pofida viziunii interesante a pictorului. Compoziția decorativă, cu transparență și ritm de frescă, a lui Mattis Teutsch „Logodnicii" este deosebit de interesantă și cunoscutul artist ar putea să se îndrepte cu succes spre pictura monumentală. Neuitate ne-au rămas și priveliștile pe vreme de iarnă ale Orașului Stalin lucrate de H. Schunn sau priveliștile asemănătoare ale lui Hermann, Morres și Ioan Mattis.

Sculptura, mai puțin bogată, are o talentată reprezentantă în Margit Miklosi, pe care o prețuim încă de la expoziția bucureșteană și al cărei „Cap de fetiță" este deosebit de grăitor și viguros construit. Cele patru figurine stilizate înfățișînd muncitori în momentul lucrului, ale lui H. Guggenberger, cer ca artistul să-și continue interesantele începuturi. Puiu Aurel a încercat în „Luptătorii" să rezolve probleme compoziționale prea grele pentru un începător într-ale sculpturii.

In totul, străduințe, încercări, realizări deosebit de interesante și, mai ales strîns legate de viața locului.

Lucrarea intitulată „Gătirea miresei" aparține tînărului artist ION MINOIU, care expune la regionala din Ploești.

In vizită la căminişti

(Urmare din pag. I-a)

va fi amenajată şi bucătăria. Faptul că aici s-au creat asemenea condiţii, arată că există posibilităţi ca şi căminul băieţilor să fie mai bine dotat şi organizat.

Situaţii

Unde este căminul fabricii de blănuri „Republica"? Intr-o ca-

O supă bună cere răbdare...

meră cocoţată la ultimul etaj al unei clădiri de pe B-dul 6 Martie. Aici locuiesc 20 de fete, iar ca mobilier au 19(!) paturi, 6 şifoniere, un spălător cu trei chiuvete şi o sală mică înzestrată cu un reşou de aragaz, care deserveşte toate locatarele plus familia mecanicului şef de la fabrică. De doi ani este înfiinţat acest cămin şi prea puţine îmbunătăţiri au fost aduse în acest timp.

Poate că dacă ar fi existat o mai mare preocupare din partea conducerii întreprinderilor „U.C.R." şi „Republica" s-ar fi putut amenaja aici măcar două duşuri. Dar cine să facă aceasta? De aceea Moţoc Alexandra, Ana Popa, Elena Popa, Elvira Popa de la „Republica", Eugenia Drvanţă, Siţa Bobeică, Maria Neagu de la „U.C.R." ca şi celelalte fete trebuie să se trezească cu noaptea în cap ca să ocupe un rînd la chiuvetă sau la aragaz. De multe ori se iscă neînţelegeri din această pricină.

Nici aici nu se poate vorbi de activitate cultural-educativă, pentru că nu au fost create nici un fel de condiţii materiale pentru aceasta.

Cea mai dificilă situaţie o au însă fetele de la „Kirov". Căminul lor — dacă se poate numi aşa — este amenajat, într-o fostă prăvălie. Obloanele se întind deasupra unei vitrine de mari proporţii. S-au promis perdele dar nu s-au adus. Podeaua necorespunzătoare dă un aspect şi mai neplăcut camerei. Covor nu s-a adus, pentru că „se murdăreşte".

Ar fi bine ca directorul adjunct al fabricii, tov. Şerban Rădulescu, ca şi directorii adjuncţi ai celorlalte fabrici, să se ocupe serios de rezolvarea problemelor căminelor de fete, de instalarea lor în condiţii corespunzătoare, unde să existe şi posibilităţi pentru organizarea unei bucătării, a unei spălătorii etc.

Şi comitetul U.T.M. de la întreprinderea „Kirov" — secretar tov. Petru Dudescu — care n-a fost preocupat de viaţa acestor tinere, ar trebui să tragă învăţăminte din lipsurile în domeniul educaţiei şi să pornească la acţiune.

In loc de concluzii

In ultima vreme toate căminele întreprinderilor de pielărie şi cauciuc din Bucureşti au fost înzestrate cu mobilier nou. E un lucru bun. Nu poate fi însă iertat faptul că ele nu au amenajate dependinţe şi în momentul de faţă nu oferă posibilitatea folosirii timpului liber în mod plăcut şi folositor.

Nu este suficient să-i creezi tînărului posibilitatea de a avea un pat, o plapumă. Trebuie să te îngrijeşti ca el să aibă condiţii pentru întreţinerea igienei, condiţii pentru pregătirea mesei de dimineaţă şi seara.

Acest lucru nu cere eforturi supraomeneşti sau fonduri mari, ci mai multă preocupare, mai multă dragoste şi spirit de răspundere din partea direcţiilor şi a comitetelor de întreprinderi faţă de nevoile tineretului.

Este de condamnat pasivitatea care se manifestă în direcţia creării condiţiilor pentru culturalizare. In aceste cămine, secretarii comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. vin rar, nu se interesează de viaţa tineretului, nu discută posibilităţile care ar putea duce la o situaţie mai bună, într-un cuvînt nu se ocupă îndeaproape de tineret în afara orelor de producţie. Situaţia arată că aceste comitete U.T.M. s-au mulţumit doar cu crearea comitetelor de cămin.

Bine ar fi dacă s-ar găsi posibilitatea înlocuirii acestor cămine, cu unul singur, mai mare, unde s-ar putea asigura şi educaţia tineretului. In această privinţă ministerul Industriei Uşoare, direcţia generală industrială pielărie şi cauciuc trebuie să primească sprijinul Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria uşoară.

Primirea de către tov. Gheorghe Apostol a delegaţiei sindicale inter-arabe

Muhamed Al-Djabari şi Amad Aziz, lideri ai Federaţiei sindicale inter-arabe, care fac o vizită în ţara noastră, au fost primiţi vineri la amiază de tovarăşul Gheorghe Apostol, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

La primire au fost de faţă tovarăşii: Stelian Moraru, vicepreşedinte al C.C.S., Liuba Chişinevschi, Mihai Mujic şi ing. Mihai Marin, secretari ai C.C.S. şi P. Bărbulescu, şeful secţiei internaţionale a C.C.S.

Salutîndu-i pe oaspeţi tovarăşul Gheorghe Apostol a subliniat că oamenii muncii din ţara noastră privesc cu bucurie vizita unei delegaţii a Federaţiei sindicale inter-arabe acum cînd atenţia lumii întregi este îndreptată spre evenimentele din Orientul apropiat şi mijlociu.

„Poporul nostru, clasa muncitoare, a spus tovarăşul Gheorghe Apostol, sînt cu fermitate alături de poporul egiptean şi de toate popoarele arabe în lupta lor pentru menţinerea libertăţii şi independenţei.

Poporul nostru a suferit timp de veacuri dominaţia străină şi şi-a cucerit libertatea prin grele jertfe de sînge. De aceea el este solidar nu numai în vorbe, dar şi în fapte cu poporul egiptean şi cu toate popoarele care luptă pentru apărarea sau pentru cucerirea independenţei lor naţionale.

Răspunzînd, Muhamed Al-Djabari a spus: „Noi ştim că poporul romîn sprijină poporul egiptean şi toate popoarele arabe în aceste clipe grele cînd pacea şi securitatea în Orientul Apropiat şi Mijlociu sînt ameninţate. Cauza popoarelor arabe e azi cauza păcii în lumea întreagă. Popoarele care vor să menţină pacea în lume sînt solidare cu lupta popoarelor arabe. S-a dovedit că prin solidaritatea internaţională activă s-a împiedicat continuarea agresiunii.

Sîntem siguri că cu sprijinul popoarelor lumii, arabii vor reuşi să-şi apere suveranitatea şi independenţa ţărilor lor".

Muhamed Al-Djabari a mulţumit pentru invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor, arătînd că vizita pe care conducătorii sindicali arabi o fac în ţara noastră este totodată un prilej de a face cunoscută poporului romîn lupta popoarelor arabe, de a întări legăturile de prietenie dintre oamenii muncii arabi şi romîni şi organizaţiile lor sindicale.

In încheierea convorbirilor, tovarăşul Gheorghe Apostol a arătat că vizita pe care conducătorii sindicali arabi o vor face în diferite întreprinderi şi instituţii şi contactul direct pe care-l vor avea cu oamenii muncii din ţara noastră vor contribui la întărirea legăturilor de prietenie între sindicatele şi popoarele ţărilor noastre.

Convorbirea între liderii Federaţiei sindicale inter-arabe şi conducerea Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

Plenara C. C. al P. C. Francez

PARIS 23 (Agerpres). — TASS transmite: Intre 20 şi 22 noiembrie a avut loc la Paris o plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. In cadrul plenarei Raymond Guyot, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Francez a prezentat raportul cu privire la situaţia politică şi la sarcinile partidului, ocupîndu-se de caracterul evenimentelor din Ungaria şi din Egipt.

Analizînd caracterul evenimentelor din Ungaria şi arătînd că imperialiştii se străduiesc să le folosească pentru discreditarea mişcării comuniste internaţionale, Guyot a subliniat solidaritatea frăţească a Partidului Comunist Francez cu Uniunea Sovietică. Poziţia faţă de U.R.S.S. şi faţă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, a spus el, este o problemă principială. Cine se îndepărtează de la aceasta acela cade în mlaştină. Cine se îndepărtează de la aceasta slăbeşte şi pune în primejdie mişcarea internaţională muncitorească şi comunistă, principiile comunismului.

Referindu-se la discursul rostit de I. B. Tito la Pola, Guyot a criticat o serie de teze din acest discurs. In ceea ce priveşte afirmaţiile despre o „nouă linie politică, trasată de Iugoslavia", Guyot a spus că pentru comuniştii francezi nu există o linie politică iugoslavă. Există linia marxist-leninistă iar în centrul experienţei — marea experienţă sovietică care nu înseamnă cituşi de puţin subaprecierea experienţei unei ţări sau alteia, inclusiv Iugoslavia, unui partid sau altuia. Guyot a respins acuzaţiile lui Tito şi a presei iugoslave privind o serie de partide comuniste frăţeşti, printre care Partidul Comunist Francez, declarînd că toate aceste acuzaţii aduc un mare prejudiciu mişcării comuniste internaţionale în lupta de clasă excepţional de grea pe arena internaţională.

Partea finală a raportului lui Guyot a fost consacrată sarcinilor partidului în munca cu intelectualitatea. El a chemat la luptă pentru apărarea poziţiilor partidului în literatură, artă şi ştiinţă şi la demascarea oricăror calomnii duşmănoase în acest domeniu.

La dezbaterea raportului lui Guyot au participat numeroşi membri ai C.C.

In încheierea dezbaterilor la raportul lui Raymond Guyot cu privire la situaţia politică şi sarcinile partidului, în cadrul plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, a luat cuvîntul Maurice Thorez, secretar general al C.C. al P.C. Francez.

Cuvîntarea lui Maurice Thorez

In prima parte a cuvîntării Thorez s-a ocupat de situaţia creată în urma politicii de război dusă de guvern, precum şi în urma uneltirilor fasciste care au avut loc în ultimul timp în Franţa.

Partea a doua a cuvîntării lui Thorez a fost consacrată evenimentelor din Ungaria.

Thorez a spus că burghezia franceză şi toţi acoliţii ei au încercat să folosească evenimentele din Ungaria pentru a abate atenţia opiniei publice de la războiul din Egipt.

Thorez a spus în continuare că la pregătirea evenimentelor din Ungaria a acţionat contrarevoluţia internă şi internaţională, care a urmărit să restaureze regimul fascist, să lichideze cuceririle socialiste, să restabilească focarul politicii revizioniste şi revanşarde în centrul bazinului dunărean şi care prin aceasta ar fi creat primejdia unei agresiuni împotriva ţărilor socialiste şi a unei tulburări a păcii în Europa. A încerca să explicăm evenimentele din Ungaria fără să ţinem seama în primul rînd de existenţa şi acţiunile duşmanului de clasă — înseamnă a închide ochii în faţa adevărului istoric. A accepta ideea că aceste evenimente nu au putut fi decît un rezultat al nemulţumirii incontestabile şi justificate a clasei muncitoare, înseamnă nu numai a justifica dinainte crimele săvîrşite de forţele ostile socialismului, ci şi a nu recunoaşte adevărul evident.

Maurice Thorez a aprobat întrutotul acţiunile forţelor armate sovietice care au venit în ajutorul clasei muncitoare din Ungaria în lupta împotriva complotiştilor fascişti. El a subliniat în continuare necesitatea întăririi prin toate mijloacele a unităţii şi coeziunii ţărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru respingerea agresiunii imperialiste şi a acţiunilor subversive.

El a criticat tezele formulate de I. Broz-Tito în cuvîntarea rostită la Pola, arătînd că această cuvîntare implică primejdia scindării mişcării comuniste internaţionale. Partidul nostru, a spus Thorez va urmări cu atenţie experienţa glorioasă a partidului lui Lenin, de la care se inspiră toate partidele muncitoreşti şi revoluţionare din lume. Considerăm că fiecare ţară păşeşte sau va păşi în viitor spre socialism pe calea sa proprie, fiind într-o întrecere frăţească cu celelalte state care construiesc o viaţă nouă, dar aceasta se va face întotdeauna în scopul unei mai bune îndepliniri a sarcinii comune şi unice: construirea socialismului-comunismului.

Thorez a acordat o deosebită atenţie luptei Partidului Comunist Francez pentru unitatea de acţiune a clasei muncitoare din Franţa.

In aceste momente de mare primejdie, a spus Thorez, noi punem mai presus de orice necesitatea unirii pe scară largă a forţelor populare. Este necesar să dăm ţării un guvern corespunzător majorităţii republicane care s-a conturat în alegerile pentru Adunarea Naţională din 2 ianuarie 1956, un guvern care să satisfacă revendicările muncitorilor, ţăranilor muncitori, funcţionarilor publici, un guvern al păcii şi libertăţii. Să se unească toţi oamenii muncii şi democraţii şi atunci nu va fi nici război nici fascism.

Ultima parte a cuvîntării lui Thorez a fost consacrată problemelor de partid.

Partidul nu poate să admită ca sub pretextul „democratizării" cineva să încerce să creeze curente şi fracţiuni cu platforme opoziţioniste căutînd astfel să discrediteze partidul şi conducerea lui într-un moment cînd duşmanul de clasă şi complicii lui duc o campanie furibundă împotriva partidului.

Comitetul Central, a spus în încheiere Thorez, a fost la înălţimea cerinţelor momentului de faţă. Nu încape nicio îndoială că partidul va ieşi şi mai puternic din această luptă încordată dusă concomitent împotriva duşmanului extern şi împotriva guvernului de oportunişti, precum şi împotriva faimosului sectarism „de stînga" din lăuntrul rîndurilor sale.

Partidul îşi va îndeplini cu cinste obligaţiile faţă de mişcarea muncitorească internaţională.

In încheierea lucrărilor sale, plenara a adoptat o rezoluţie în care aprobă raportul lui Raymond Guyot şi concluziile cuprinse în cuvîntarea lui Maurice Thorez. „Comitetul Central, se spune în rezoluţie, hotărăşte să-şi desfăşoare în viitor întreaga sa activitate călăuzindu-se după idealurile şi directivele cuprinse în cuvîntarea de încheiere a secretarului general al partidului. El propune tuturor organizaţiilor de partid să studieze profund această cuvîntare şi s-o pună la baza activităţii lor".

Jocurile Olimpice de la Melbourne

(Urmare din pag. I-a)

tralia), Lituiev (U.R.S.S.), Kane (Anglia) şi Campadelis (Grecia). După cum se ştie, primii 3 clasaţi din semifinale se vor califica pentru finală.

In proba de 100 m. plat, sprinterii americani Morrow şi Murchison au egalat în sferturile de finală recordul olimpic cu timpul de 10"3/10.

Un număr de 47 de concurenţi repartizaţi în 5 serii au participat la primul tur al probei de 800 m. plat. Iată rezultatele: Seria I-a: 1. Boysen (Norvegia) 1'52"; 2. Ravson (Anglia) 1'52"1/10; 3. Yoshikake (Japonia) 1'52"3/10; seria II-a: 1. Courtney (S.U.A.) 1'52"7/10; 2. Farrell (Anglia) 1'52"8/10; 3. Depastas (Grecia) 1'53", seria III-a: Bailey (Australia) 1'51"1/10; 2. Sowell (S.U.A.) 1'51"3/10; 3. Leva (Belgia) 1'52"; seria IV-a: Nielsen (Danemarca) 1'51"1/10; 2. Spurrier (S.U.A.) 1'51"5/10; 3. Butchart (Australia) 1'51"6/10; seria V-a: 1. Johnson (Anglia) 1'50"8/10; 2. Djian (Franţa) 1'51"1/10; 3. Szentgali (R.P. Ungară) 1'51"8/10. Primii trei clasaţi participă la semifinale.

Box

Competiţia de box constituie unul din principalele puncte de atracţie ale celei de a XVI-ea ediţii a Jocurilor Olimpice de la Melbourne. Primele meciuri desfăşurate vineri seara au adus şi primele surprize. Campionul sovietic la categoria muscă Stolnikov, a eliminat fără emoţii pe redutabilul campion european al categoriei, Edgar Basel (Germania).

Din cei 4 pugilişti romîni prezenţi la competiţie numai campionul la „semigrea" Gh. Negrea a urcat treptele ringului, înfruntîndu-l pe puternicul pugilist sud-african Van Vouren. Decizia la puncte a revenit lui Negrea.

Iată alte rezultate:

Cat. muscă: T Spinks (Anglia) b.p. S. Harris (Pakistan); A. Laudio (Argentina) b.p. A. Ludik (Africa de Sud); So Ciu Son (Coreea de sud) b.p. pe A. Adelo (Filipine).

Cat. cocoş: R. Bath (Australia) b.p. H Jayasuriy (Ceylon).

Cat. pană: Hamalainen (Finlanda) b.KO rep. II. M. Smith (Irlanda); R. Schroter (Germania) b.p. Paulino Melendrez (Filipine).

Cat. uşoară: T. Ishimaru (Japonia) b.p. Tom Donovan (Noua Zeelandă); A Lagnetko (U.R.S.S.) b.p. Fr. Nunez (Argentina).

Cat. semigrea: A. Vojcekowski (R.P. Polonă) b.KO, rep. III-a, K. Riesberg (Suedia); O. Pununzi (Italia) b.p G. Collins (Canada).

La categoriile semiuşoară, semimijlocie, mijlocie mică, mijlocie şi grea nu s-au desfăşurat meciuri. Intîlnirile sînt eliminatorii.

Baschet

Ziua a doua a Jocurilor Olimpice a programat alte cinci întîlniri în cadrul seriilor turneului masculin de baschet. Spectatorii au fost martorii unei lupte de o rară spectaculozitate oferită de jucătorii echipelor R.P. Bulgaria şi Uruguayului care s-au întîlnit în cadrul seriei a III-a. Victoria finală le-a revenit ultimilor, cu scorul de 70—65.

Intr-un meci fără istoric echipa Filipinelor a întrecut reprezentativa Tailandei cu 94—55 (34—24) în timp ce Franţa a obţinut o victorie comodă în faţa echipei din Singapore cu 81—54 (44—22). Intîlnirea dintre echipele S.U.A., campioană olimpică şi cea a Japoniei a luat sfîrşit cu scorul de 98—40 (33—20) în favoarea baschetbaliştilor americani. Brazilia a învins Chile cu 78—59 (39—34).

Scrimă

Turneul de scrimă a debutat în sala Kilda Town Hall cu întrecerile de floretă rezervate echipelor masculine. Cele 9 echipe participante au fost împărţite în trei grupe, primele două clasate urmînd să se întreacă în semifinale. In seria I-a s-au calificat pentru semifinale echipele Uniunii Sovietice şi Franţei. In seria II-a Italia şi Anglia, iar în seria a III-a R.P. Ungară şi S.U.A.

Cele 6 echipe calificate pentru semifinale îşi vor disputa mai departe victoria împărţite în două serii după cum urmează: seria I-a: Italia, S.U.A., Anglia; seria II-a: R. P. Ungară, Franţa, U.R.S.S.

Canotaj academic

Intrecerile olimpice de canotaj academic au început vineri dimineaţa pe lacul Wendouree, situat în apropierea localităţii Ballarat. Canotorii au avut de înfruntat condiţii dificile de concurs: în tot timpul desfăşurării probelor a suflat un vînt puternic care a influenţat într-o oarecare măsură rezultatele.

In prima zi s-au desfăşurat seriile la toate probele pe distanţa de 2.000 m., urmînd ca recalificările să aibă loc sîmbătă, iar semifinalele luni. Comportări foarte bune au avut echipajele Uniunii Sovietice, care s-au calificat direct pentru semifinale în toate probele la care au participat.

Iată rezultatele tehnice înregistrate în serii:

Schif simplu: seria I-a: 1. Ivanov (U.R.S.S.) 7'26"1/10; 2. Mackenzie (Australia) 7'28"8/10; seria II-a: 1. Vlasic (R.P.F. Iugoslavia) 7'31"3/10; 2. Fersen (Germania) 7'34"4/10; seria III-a: 1. Kelly (S.U.A.) 7'24"8/10; 2. Kocerks (R. P. Polonă) 7'28"1/10.

Schif de 2 fără cîrmaci (cu rame): seria I-a: 1. Noua Zeelanda 7'32"6/10; 2. Australia 7'37"2/10; seria II-a: 1. Germania 7'30"1/10; 2. Danemarca 7'36"6/10; seria III-a: 1. S.U.A. 7'19"5/10; 2. U.R.S.S. 7'29"9/10.

Dublu scull (cu vîsle): seria I-a: S.U.A. 6'54"5/10. Seria II-a: U.R.S.S. 6'44"4/10.

Schif de 2 plus 1: seria I-a: 1. U.R.S.S. 8'06"6/10; 2. Australia 8'15"9/10; seria II-a: 1. S.U.A. 7'42"8/10; 2. R. P. Polonă 7'43"7/10; seria III-a: 1. Germania 8'03"3/10; 2. Austria 8'11"2/10.

Schif de 4 fără cîrmaci: seria I-a Canada 6'36"6/10; seria 2-a: S.U.A. 6'59"2/10; seria 3-a: U.R.S.S. 6'39"7/10; seria 4-a: Italia 6'41"9/10.

Schif de 4 plus 1: seria 1-a: Italia 7'00"0; 2. U.R.S.S. 7'07"5/10; seria 2-a: 1. Suedia 6'57"9/10; 2. Danemarca 7'05"3/10; seria 3-a: 1. S.U.A. 7'01"8/10; 2. Australia 7'01"9/10.

Schif de 8 plus 1: seria 1-a 1. Australia 6'05"8/10; 2. Canada 6'07"1/10; seria 2-a: 1. R. Cehoslovacă 6'09"3/10; 2. Japonia 6'11"8/10; seria 3-a: 1. Suedia 6'06"4/10; 2. U.R.S.S. 6'06"5/10.

Pentatlon modern

Competiţia de pentatlon modern reuneşte peste 40 de participanţi, reprezentînd 18 ţări. Prima din cele 5 probe, călăria, s-a desfăşurat pe un parcurs de 5 km. presărat cu 22 de obstacole dificile, remarcîndu-se concurenţii americani, finlandezi, sovietici şi maghiari, care au demonstrat cea mai bună pregătire.

Dintre concurenţii romîni, D Ţintea s-a clasat pe locul 16. C. Vena a ocupat locul 22, iar V. Teodorescu locul 33.

Clasamentul pe echipe, după proba de călărie, se prezintă astfel: 1. S.U.A. 3.020 puncte; 2. Finlanda 2512,5 puncte; 3. U.R.S.S. 2457,5 puncte; 4. R.P. Ungară 1727,5 puncte; 5. Mexic 1700 puncte; 6. Suedia 1550 puncte; 7. Chili 1467,5 puncte; *8. R.P.R. 1160 puncte;* 9. Australia 1060 puncte; 10. Brazilia 472,5 puncte.

Sîmbătă pentatloniştii se vor întrece în proba de scrimă.

Hochei pe iarbă

Vineri dimineaţa a început turneul de hochei pe iarbă în care sînt angajate 12 echipe.

In seria A în care evoluează echipele Indiei, Afganistanului, Singaporelui şi S.U.A. nu a fost programat nici un meci. In seria B., echipa Australiei a întrecut cu 2—0 (1—0) echipa Kenyei, iar echipa Angliei a terminat nedecis 2—2 cu echipa Malaiei. In seria C, echipa Pakistanului a învins cu 2—0 (1—0) echipa Belgiei.

Haltere

In sala Palatului Expoziţiei a început vineri la ora 10 dimineaţa concursul de haltere. In prima zi s-au desfăşurat întrecerile la categoriile cocoş şi pană. La categoria cocoş, titlul olimpic a fost cucerit de sportivul american Charles Vinci care a totalizat 342,5 kg. (105+105+132,5) — un nou record mondial şi olimpic. Pe locul doi s-a clasat campionul mondial pe anul 1955, Vladimir Stogov (U.R.S.S.)

La categoria pană, titlul olimpic a fost cucerit de Isac Berger (S.U.A.) care a totalizat la triatlon 352,5 kg. (107,5+107,5+137,5) de asemenea un nou record mondial şi olimpic. Locul secund şi medalia de argint au revenit halterofilului sovietic Evgheni Minaev. Performanţa sa — 342,5 kg. (115+100+127,5) este de asemenea superioară vechiului record olimpic.

Şedinţa Academiei R.P.R. consacrată centenarului lui Ivan Franco

Academia Republicii Populare Romîne a ţinut vineri după amiază o şedinţă consacrată aniversării a 100 de ani de la naşterea marelui scriitor ucrainean Ivan Franko.

Au participat acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedintele de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., acad. St. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R. şi alţi academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., cercetători ştiinţifici, scriitori, profesori, studenţi etc.

Despre viaţa şi opera lui Ivan Franko a vorbit scriitorul Eusebiu Camilar, membru corespondent al Academiei R.P.R. Conferinţa a fost urmărită cu viu interes de asistenţă.

INFORMAŢII

Comitetul de organizare al Congresului Naţional de Ştiinţe Medicale face cunoscut amînarea Congresului pentru începutul anului 1957.

★

La Institutul de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. au fost predate miercuri, 21 noiembrie, unor delegaţi ai Partidului Comunist Cehoslovac un număr de documente referitoare la istoria mişcării muncitoreşti de pe teritoriul de azi al Republicii Cehoslovace.

Materialul documentar se referă la perioada 1878—1917 şi conţine 30 de mape cu 14.218 file.

Predarea acestor documente s-a desfăşurat într-o atmosferă tovărăşească, de frăţească prietenie.

(Agerpres).

Jean Al. Steriadi

S-a stins din viaţă la 23 noiembrie 1956, pictorul Jean Al. Steriadi, artist al poporului, membru al Academiei Republicii Populare Romîne, laureat al Premiului de Stat.

Născut la 29 octombrie 1880 la Bucureşti, Jean Al. Steriadi a urmat cursurile Şcolii de Bele Arte din Bucureşti, desăvîrşindu-şi apoi studiile la München şi la Paris. A expus pentru întîia oară în 1903 la Salonul de Toamnă din Paris, iar în 1907 s-a înapoiat în ţară, devenind în scurtă vreme una dintre cele mai de seamă personalităţi ale vieţii noastre artistice.

Timp de peste o jumătate de veac, Jean Al. Steriadi a depus o rodnică activitate ca artist, ca profesor şi ca animator al celor mai importante manifestări de artă din ţara noastră.

Incă înainte de primul război mondial, Jean Al. Steriadi a evocat în tablourile sale aspecte din viaţa oamenilor muncii în compoziţii intrate definitiv în marele patrimoniu al artei romîneşti. Pictor al peisajului citadin, el a ştiut să redea în tablouri luminoase, vibrante şi sensibil armonizate frumuseţea oraşului său natal. In 1916 a înfiinţat societatea de gravură „Grafica" în cadrul căreia a organizat cîteva expoziţii internaţionale de mare răsunet, dînd astfel un nou imbold gravurii romîneşti pe care el a îmbogăţit-o cu numeroase lucrări de valoare.

Ca director al Muzeului Kalinderu şi ca profesor de gravură la Şcoala de arte frumoase şi apoi la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu", Jean Steriadi a adus o preţioasă contribuţie la formarea tinerelor generaţii de artişti şi la dezvoltarea gustului artistic în ţara noastră.

Jean Al. Steriadi a iubit viaţa, a iubit oamenii şi-a iubit patria în slujba căreia şi-a pus întreaga sa forţă creatoare.

Odată cu el dispare un artist iubit şi preţuit, a cărui operă a intrat de mult în patrimoniul artei clasice romîneşti. In ceasul plecării sale dintre noi, numele lui Jean Al. Steriadi se aşează pentru totdeauna alături de numele celor mai mari artişti ai poporului nostru.

Prezidiul Academiei R.P.R.,
Uniunea Artiştilor Plastici,
Ministerul Culturii

★

Corpul neînsufleţit al pictorului Jean Al. Steriadi va fi depus azi sîmbătă 24 noiembrie 1956, ora 12, la sediul central al Uniunii Artiştilor Plastici din calea Victoriei nr. 155, unde admiratorii săi îi pot aduce ultimul omagiu.

Adunarea de doliu, va avea loc duminică 25 noiembrie 1956, la ora 11, la sediul Uniunii Artiştilor Plastici.

Inhumarea se va face în aceeaşi zi la ora 12 la cimitirul Bellu.

Se construiesc mereu locuinţe pentru oamenii muncii din patria noastră. Blocuri noi răsar pretutindeni în ţară, ca şi pe locurile fostelor maidane ale Capitalei.

Iată în fotografia noastră un frumos cvartal de blocuri din cartierul Vatra Luminoasă, a căror construcţie a fost terminată recent.

Foto: AGEREPRES

Evenimentele din Orientul apropiat

★ ★

Guvernul egiptean urmăreşte un singur scop — asigurarea independenţei naţionale — a declarat Nasser

CAIRO 23 (Agerpres). — Ziarele publică interviul acordat de preşedintele Republicii Egipt, Nasser, corespondentului de la Cairo al agenţiei Associated Press.

Nasser a declarat printre altele că niciodată Egiptul „nu va deveni marioneta, satelitul, pionul sau mercenarul cuiva, oricine ar fi acesta".

El a ridiculizat proiectele de crearea unui aşa numit „imperiu arab" care i-au fost atribuite şi a subliniat că politica guvernului egiptean urmăreşte numai un singur scop şi anume — asigurarea independenţei naţionale.

Preşedintele Nasser s-a pronunţat pentru o largă colaborare internaţională şi a subliniat necesitatea respectării cu stricteţe a tratatelor şi obligaţiilor internaţionale.

La Port Said, atmosferă de teroare

PORT SAID 23 (Agerpres).— Trupele invadatoare anglo-franceze care au ocupat Port Saidul fac să domnească în acest oraş o atmosferă de teroare.

Agenţia Associated Press anunţă că în cursul zilei de vineri, trupe engleze au încercuit cu sîrmă ghimpată un cartier din Port Said şi au postat unităţi militare înarmate cu arme automate în punctele aşa-zis „strategice". Din relatările agenţiilor de presă occidentale reiese că scopul acestei „desfăşurări de forţe" este de a preîntîmpina repetarea unor noi manifestaţii în sprijinul preşedintelui Egiptului, Nasser. Acţiunea trupelor britanice este de asemenea menită să întreţină „psihoza războiului" în oraşul ocupat.

Comandamentul militar anglo-francez a ordonat de asemenea ca la intersecţia străzilor să fie create posturi militare.

Agresorii anglo-francezi au folosit bombe cu napalm

CAIRO 23 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul agenţiei Associated Press în timpul acţiunilor agresive împotriva Egiptului armata anglo-franceză a făcut uz de bombe cu napalm împotriva armatei egiptene.

Corespondentul american precizează că aceste bombe au fost lansate din avioane şi că după explozie ele au lăsat dîre întunecoase, uşor de recunoscut pe fondul gălbui al nisipului din deşert.

Noi ştiri cu privire la concentrarea de trupe străine la frontierele Siriei şi Iordaniei

BEIRUT 23 (Agerpres). — Presa libaneză continuă să publice ştiri în legătură cu concentrarea de trupe anglo-franco-israeliene la frontierele Siriei şi Iordaniei. După cum anunţă ziarul „Ab-Diar", un reprezentant al guvernului Iordaniei a declarat că cinci brigăzi anglo-franco-israeliene au fost concentrate la frontiera Siriei şi tot atîtea trupe au fost concentrate la frontiera iordaniană. Potrivit ştirilor primite din cercuri guvernamentale, în Israel au sosit 150 de avioane franceze. Pe teritoriul Israelului se găsesc în prezent şi avioane engleze.

Irakul şi Turcia pregătesc un atac armat împotriva Siriei

TEL AVIV 23 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la „surse bine informate", ziarul „Lamerkav" scrie că cercurile guvernante ale Irakului şi Turciei pregătesc un atac armat împotriva Siriei, pentru a împărţi teritoriul ei între Turcia şi Irak.

După cum a devenit cunoscut, scrie ziarul, în prezent se concentrează forţe armate turceşti în regiunea frontierei siriene. Anglia, la rîndul ei înarmează febril Irakul.

Potrivit ziarului, pretextul pentru atacul împotriva Siriei va fi „apărarea conductei de petrol", care aparţine societăţii „Irak Petroleum Company".

O desminţire a A.T.B.

SOFIA 23 (Agerpres). — La 23 noiembrie a fost dat publicităţii comunicatul Agenţiei Telegrafice Bulgare în care se spune că în ultimul timp o serie de agenţii şi ziare americane şi vest-europene au răspîndit ştiri că în Bulgaria au intrat trupe sovietice. Agenţia Telegrafică Bulgară este împuternicită să declare în mod oficial că aceste ştiri sînt lipsite de orice temei, fiind o născocire provocatoare.

Situaţia din Ungaria continuă să se îmbunătăţească

BUDAPESTA 23 (Agerpres).— In întreaga Ungarie, în cursul săptămînii acesteia şi-au reluat activitatea aproape toate uzinele, fabricile şi minele. Muncitorii din industria alimentară se străduiesc să asigure aprovizionarea populaţiei. Postul de radio Budapesta anunţă că joi s-a prezentat la lucru 85 la sută din muncitorii din această ramură industrială.

Joi însă Consiliul muncitoresc din Budapesta a chemat la o grevă de 48 de ore. Drept pretext pentru această încercare de dezorganizare a activităţii în curs de normalizare se invoca interzicerea de către guvern a unei conferinţe convocată ilegal de consiliul muncitoresc din Budapesta pentru alegerea unui aşa-zis „consiliu muncitoresc pe întreaga Ungarie".

Numeroşi oameni ai muncii s-au pronunţat însă împotriva încercării unor membri ai consiliului muncitoresc al oraşului Budapesta de a sabota reluarea lucrului şi de a atribui acestui consiliu atribuţii care nu-i revin. Consiliul muncitoresc din Csepel, cel mai mare centru industrial al ţării, a declarat că nu este de acord cu chemarea la grevă şi a făcut apel la muncitorii din Csepel să continuie munca, baza cea mai importantă a apărării cuceririlor revoluţionare şi a dezvoltării actuale.

In dimineaţa zilei de 23 noiembrie majoritatea muncitorilor Combinatului metalurgic Csepel s-au prezentat la lucru.

Comentînd hotărîrea Consiliului muncitoresc din Budapesta, ziarul „Nepakarat", organul Consiliului Central al Sindicatelor libere scria: „Sîntem nevoiţi să spunem că hotărîrea Consiliului din Budapesta nu serveşte cauza poporului nostru... In actuala situaţie dificilă prin care trece, patria noastră are nevoie mai mult decît de orice, de muncă conştientă".

In dimineaţa zilei de joi Balaş Jozsef, membru al consiliului muncitoresc din Budapesta a adus la cunoştinţa oamenilor muncii hotărîrea luată la consfătuirea care a avut loc în noaptea de 22 noiembrie între primul ministru Janos Kadar şi Consiliul Muncitoresc. Pe baza rezultatelor tratativelor, consiliul muncitoresc din Budapesta a chemat toate uzinele, minele şi întreprinderile de transport din ţară să reia imediat producţia în interesul normalizării vieţii economice.

★

BUDAPESTA 23 (Agerpres).— La 23 noiembrie, ziarul „Nep Szabadsag" a publicat o declaraţie a Uniunii Scriitorilor Unguri, în care se arată că scriitorii consideră necesar ca munca productivă să înceapă cît mai repede, iar acolo unde a fost reluată să se intensifice.

Orînduirea socială şi economică a Ungariei, declară scriitorii, trebuie să fie socialismul. Scriitorii cer să se menţină reforma agrară din 1945 şi naţionalizarea uzinelor marilor întreprinderi, a minelor şi băncilor.

Uniunea Artiştilor Unguri s-a solidarizat cu declaraţia Uniunii Scriitorilor.

Datoria O. N. U. este să bareze drumul forțelor agresiunii și ale reacțiunii

— Cuvîntarea lui D. T. Șepilov în ședința plenară din 22 noiembrie a Adunării Generale a O. N. U. —

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., în ședința plenară a Adunării Generale a O.N.U. din 22 noiembrie 1956.

La începutul cuvîntării sale, D. T. Șepilov a arătat că cea de-a XI-a sesiune a Adunării Generale s-a întrunit într-o situație internațională complicată. In ultimele săptămîni într-o serie de regiuni ale lumii s-au activizat forțele agresiunii și reacțiunii negre, care caută să tîrască omenirea în vîltoarea unor noi nenorociri, a unor noi conflicte mondiale.

Incă nu de mult — a continuat D. T. Șepilov — trăsătura principală a situației internaționale a fost slăbirea încordării. Mergînd înainte, pas cu pas, țările iubitoare de pace au obținut reglementarea problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor și au stins focarele primejdioase de război. Noi, oamenii sovietici, ne mîndrim că țara noastră a avut un rol activ în această operă nobilă.

Inalta poziție a Organizației Națiunilor Unite obligă pe toți reprezentanții ei să aprecieze în mod lucid, realist fiecare nouă etapă a vieții internaționale Nu putem să nu recunoaștem astăzi că forțele reacțiunii imperialiste și agresiunii au reușit să dea lovituri simțitoare cauzei întăririi păcii și să agraveze considerabil încordarea internațională.

In aceste condiții crește în mod deosebit răspunderea O.N.U. pentru menținerea păcii și securității. In momentul de față sînt în joc prestigiul și viitorul Organizației Națiunilor Unite, întrucît ea și-a luat obligația solemnă „de a izbăvi generațiile viitoare de nenorocirile războaielor care de două ori în cursul vieții noastre au adus omenirii suferințe imense".

Agresiunea Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului

In cursul ultimelor săptămîni atenția încordată a întregii lumi este ațintită spre evenimentele cumplite care s-au desfășurat în Egipt.

In documentele oficiale ale guvernelor francez și englez s-au formulat și se formulează diferite motive pentru a explica atacul neașteptat al agresorilor împotriva Egiptului.

Dar aceste motive sînt mai prejos de orice critică.

Fapte incontestabile arată că agresiunea împotriva Egiptului a fost doar începutul îndeplinirii unui vast plan strategic pus la cale de imperialiști.

Colonialiștii au avut în vedere să răstoarne hotărîrea statului egiptean cu privire la naționalizarea Canalului de Suez și să pună din nou mîna pe el. Ei intenționau să zdrobească Egiptul care a cutezat să-și apere drepturile sale suverane, să înlăture guvernul egiptean care nu este pe placul imperialiștilor și să îngenunchieze poporul egiptean. Ei au vrut ca prin acțiuni armate directe împotriva popoarelor arabe să lichideze independența și suveranitatea națională a unor state din Orientul Apropiat și Mijlociu, să restabilească regimul asupririi coloniale care a fost răsturnat de popoarele acestor țări, să restabilească pozițiile, privilegiile și sursele de îmbogățire, pe care imperialiștii le pierduseră acolo.

In continuare D. T. Șepilov vorbind despre acțiunile hotărîte ale Uniunii Sovietice pentru încetarea operațiunilor militare împotriva Egiptului a declarat:

Propaganda antisovietică rău intenționată a încercat și încearcă și în prezent să prezinte aceste acțiuni hotărîte ale guvernului sovietic împotriva agresiunii în Egipt ca o dovadă a vreunui interes special, egoist al U.R.S.S în această regiune.

Calomniatorii au susținut și mai continuă să susțină că U.R.S.S. ar urmări în Orientul Apropiat anumite scopuri egoiste îndreptate împotriva intereselor puterilor occidentale.

Astfel de afirmații sînt lipsite de orice temei. Statul sovietic socialist nu are și nu vrea să aibă în Orientul Apropiat nici concesiuni, nici baze militare, nici alte privilegii cu caracter politic, economic sau militar. Statului sovietic îi sînt profund străine orice tendințe expansioniste. Toate acestea sînt incompatibile cu principiile noastre. Totodată, Uniunea Sovietică ca și multe alte state, este interesată în asigurarea libertății de navigație pe Canalul de Suez.

D. T. Șepilov a arătat apoi că incendiul războiului care a izbucnit în Orientul Apropiat a început să se domolească. Dar sub cenușa caldă mai mocnesc cărbuni aprinși, care pot aprinde cu o nouă putere focul, dacă nu ne vom îngriji de aceasta.

Uniunea Sovietică — a declarat D. T. Șepilov — este serios neliniștită de faptul că deși în mod formal focul în Egipt a încetat, retragerea trupelor Angliei, Franței și Israelului de pe teritoriul egiptean este tărăgănată, iar potrivit anumitor informații are loc chiar o anumită acumulare a forțelor armate ale intervenționiștilor în această regiune.

Atîta timp cît trupele agresorilor rămîn pe teritoriul Egiptului, nu există nici o garanție că războiul nu va fi reluat. Delegația sovietică consideră că Adunarea Generală trebuie să ceară din nou în modul cel mai hotărît retragerea imediată și totală a trupelor Angliei, Franței și Israelului din Egipt. Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît cercurile guvernante ale Israelului nu vor de pildă să-și retragă trupele din regiunea Gaza, declarînd această regiune „o parte integrantă a teritoriului lor".

Guvernul statului Israel își exprimă fățiș planurile sale anexioniste împotriva Egiptului care prevăd alipirea la Israel a regiunii Gaza, a peninsulei Sinai și a insulelor Tiran și Sanafir din Golful Akaba.

Delegația sovietică consideră că este necesar să se ia măsuri care să excludă posibilitatea unor noi provocări ale Israelului împotriva statelor vecine și care să asigure pacea și liniștea în Orientul Apropiat.

Glasul rațiunii trebuie să sugereze guvernelor Angliei, Franței și Israelului necesitatea retragerii tuturor trupelor lor din Egipt fără nici un fel de amînări și să nu împingă lucrurile la o nouă agravare. Trebuie să se țină seama că de partea Egiptului se află simpatia tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Dat fiind că Egiptul și-a dat consimțămîntul asupra aducerii forțelor armate ale O.N.U., D. T. Șepilov a declarat că trupele internaționale pot fi situate de-a lungul liniei de demarcație dintre Israel și Egipt, stabilită la timpul său prin acordul de armistițiu. Firește — a continuat D. T. Șepilov — trupele internaționale nu trebuie să rămînă la Port Said și în general în zona Canalului de Suez, după ce unitățile engleze și franceze vor părăsi Port Saidul.

Nu se poate să nu se acorde atenție faptului alarmant că în cercurile anglo-franceze influente precum și în anumite cercuri americane în legătură cu trimiterea de trupe O.N.U. în Egipt se fac calcule extrem de periculoase, și care țintesc departe. Este vorba despre planurile de scoatere a Canalului de Suez de sub administrația egipteană și de stabilirea sub o formă sau alta a unui control străin, „internațional" asupra canalului.

Este limpede că problema staționării forțelor internaționale ale O.N.U. și a termenelor menținerii lor pe teritoriul Egiptului nu poate să fie rezolvată decît cu consimțămîntul guvernului egiptean. Este de asemenea clar că nu se poate discuta și rezolva problema asigurării libertății de navigație pe Canalul de Suez și problema palestiniană atîta timp cît trupele agresorilor anglo-franco-israelieni nu vor părăsi în întregime teritoriul Egiptului.

In momentul de față este o chestiune de onoare a Organizației Națiunilor Unite, o chestiune de onoare a tuturor forțelor iubitoare de pace de a asigura retragerea imediată a trupelor cotropitorilor de pe teritoriul Egiptului.

Organizația Națiunilor Unite trebuie să ceară de asemenea Angliei, Franței și Israelului să înceteze imediat orice acțiuni care creiază o primejdie sau o încordare la frontierele israeliano-iordaniană și israelieano siriană (concentrările de trupe la frontiere, zborurile de recunoaștere etc.) pentru a obține o adevărată pacificare în această zonă a Orientului arab. Unele fapte dovedesc că anumite cercuri anglo-franco-israeliene urzesc noi planuri agresive împotriva statelor din Orientul arab. Organizația Națiunilor Unite are datoria de a demasca și curma astfel de planuri.

Incercarea de a folosi „problema ungară" pentru agravarea situației internaționale

In continuare D. T. Șepilov a arătat că discuția generală a fost întreruptă întrucît a fost adusă în discuție rezoluția delegației Cubei în legătură cu așa-zisa „problemă ungară". Așa cum era și de așteptat — a continuat D. T. Șepilov — aceste dezbateri în legătură cu rezoluția cu caracter provocator a Cubei și aprobarea ei de către majoritatea adunării nu numai că nu au contribuit la slăbirea încordării internaționale ci dimpotrivă au înveninat și mai mult atmosfera și au dat o lovitură grea prestigiului O.N.U.

Conținutul acestor dezbateri, caracterul și tonul declarațiilor reprezentanților puterilor occidentale au arătat în mod grăitor că inițiatorii includerii „problemei ungare" pe ordinea de zi a adunării nu au fost călăuziți nicidecum de un sentiment de simpatie față de poporul Ungariei, cu toate declarațiile lor grandilocvente în această privință. Ei aveau nevoie de un prilej, de un pretext pentru a abate atenția opiniei publice de la agresiunea armată a colonialiștilor în Egipt, de la pregătirea agresiunii împotriva statelor Orientului arab, pentru a desfășura între zidurile O.N.U. o campanie politică împotriva statelor socialiste și pentru a reînvia întrutotul „războiul rece".

Pentru ce le-a fost necesar acest lucru? La această întrebare nu se poate da decît un singur răspuns: totul constă în faptul că forțele agresive care acționează pe arena mondială nu vor să se împace cu năzuința tot mai puternică a maselor populare spre slăbirea încordării internaționale, spre dezvoltarea colaborării pașnice între state cu sisteme politice diferite. Nu întîmplător toate forțele reacționare s-au năpustit cu atîta furie în ultima vreme împotriva marelui principiu al coexistenței pașnice. Aceasta nu este o luptă teoretică abstractă ea are o semnificație pe deplin concretă și ceea ce s-a produs în Ungaria constituie una din manifestările ei reale.

In prezent aș vrea doar să subliniez lucrul principal, esențial, și acest lucru principal și esențial constă în faptul că mișcarea subversivă fascistă din Ungaria, mișcare încurajată din afară, a încercat să se infiltreze în mișcarea populară sănătoasă care a avut drept scop înlăturarea greșelilor și denaturărilor serioase care s-au produs în viața socială și economică, de a pune această mișcare sub controlul său și de a o folosi în scopuri antipopulare. Pentru prima oară după zdrobirea fascismului în cel de al doilea război mondial, lumea a fost martoră a unei încercări directe a forțelor fasciste, care s-au regrupat în mod clandestin, de a sfida fățiș forțele democrației și de a se revanșa pe calea unei lupte armate. Acest lucru obligă forțele iubitoare de pace la cea mai mare vigilență.

In lume mai există destule probleme internaționale acute în rezolvarea cărora O.N.U. are menirea să și aibă rolul său. Printre aceste probleme astăzi sînt de o importanță primordială problemele care s-au ivit în urma agresiunii Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului. Tocmai spre rezolvarea acestor probleme, cu adevărat actuale, trebuie să fie îndreptată atenția Adunării Generale. Și ne putem exprima doar profundul regret că într-o perioadă atît de încordată, forul nostru este folosit pentru asemenea operațiuni josnice ale „războiului rece" cum a fost încercarea de a falsifica esența problemei ungare și de a o folosi pentru un amestec în treburile interne ale Ungariei.

Problema dezarmării poate și trebuie să fie rezolvată

In continuare D. T. Șepilov a declarat:

Obligația noastră primordială este nu numai de a ajuta la lichidarea unui focar periculos al unui nou război în Orientul Apropiat, ci totodată de a crea condițiile care să excludă în viitor posibilitatea izbucnirii unor astfel de conflicte.

Problema principală și cea mai urgentă, care are o însemnătate hotărîtoare pentru întărirea păcii este dezarmarea. Ea reprezintă veriga de care prinzîndu-ne putem obține o îmbunătățire radicală a întregii situații internaționale.

Trebuie să se respingă cu hotărîre așa-zisa teorie potrivit căreia o pace îndelungată ar putea fi rezultatul echilibrului de forțe al marilor puteri, înarmate pînă-n dinți.

Inchipuiți-vă ce perspectivă poate să ofere omenirii rivalitatea în domeniul cursei înarmărilor, ridicată la rangul de principiu. In condițiile unei asemenea rivalități, care prin esența ei exclude orice cadru limitativ nu este cazul să se vorbească despre echilibru de forțe. Dimpotrivă, acolo unde acționează principiul rivalității în domeniul cursei înarmărilor în genere și al armelor nucleare în special, acolo se exclude posibilitatea unui echilibru de forțe stabil, acolo echilibrul este înlocuit, dacă folosim o formulă curentă din S.U.A. prin „echilibristică în pragul războiului".

Este întrutotul explicabil că o astfel de „echilibristică" necesită un anumit mediu psihologic. Și nu întîmplător propovăduitorii faimoși ai politicii „de pe poziții de forță" continuă să includă în arsenalul lor orice mod de intimidare a popoarelor, seamănă sămînța otrăvită a groazei și neîncrederii. Apărînd așa-zisul „plan global general de luptă împotriva comunismului", feldmareșalul englez Montgomery declară că „nu este ușor să se mențină solidaritatea dacă nu există frică". Acestuia îi ține isonul generalul Grunther, fostul comandant suprem al forțelor armate ale NATO.

„Din cauza politicii sovietice de coexistență — a declarat el — s-a ivit primejdia dispariției fricii de care opinia publică era cuprinsă în trecut". După cum vedeți, inspiratorii politicii „de pe poziții de forță" au nevoie de frică.

Numai într-o atmosferă nesănătoasă de frică creată în mod artificial se pot stoarce din buzunarele contribuabililor sume imense pentru înarmare, se poate înlănțui globul pămîntesc cu o rețea de blocuri militare și de baze militare. In cei 7 ani de existență a alianței nord-atlantice organizatorii ei au cheltuit pentru pregătiri militare 364 de miliarde de dolari. 364 de miliarde! Acest lucru înseamnă că politica „de pe poziții de forță" o constat fiecare familie din țările participante ale NATO în medie 3.274 dolari.

In continuare D. T. Șepilov s-a referit pe larg la recenta Declarație a guvernului sovietic în problema dezarmării și micșorării încordării internaționale făcînd apel la Adunarea Generală să examineze aceste propuneri cu toată atenția pe care o merită.

Propunerile sovietice — a spus D. T. Șepilov — pun în primul rînd problema **reducerii considerabile în decurs de doi ani a forțelor armate și armamentelor.** Ele prevăd că forțele armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei trebuie să fie în această perioadă reduse pînă la 1.000.000—1.500.000 oameni pentru fiecare din aceste țări, ale Angliei și Franței, respectiv pînă la 650.000 de oameni și ale fiecărui din celelalte state pînă la 150.000—200.000 de oameni. Totodată se are în vedere o anumită succesiune, ca un prim pas, prevăzut pentru primul an al înfăptuirii propunerilor prezentate de guvernul sovietic, trebuie să se asigure o reducere a forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei pînă la 2,5 milioane oameni, iar ale Angliei și Franței respectiv pînă la 750.000 de oameni.

Guvernul Uniunii Sovietice propune în continuare ca în decurs de doi ani să se înfăptuiască interzicerea armei atomice și cu hidrogen. Este vorba de a pune capăt producției armei nucleare și de a interzice folosirea ei, distrugîndu-se în întregime stocurile de arme nucleare și scoțîndu-le din armamentele statelor.

Atrag în mod deosebit atenția asupra faptului că potrivit propunerilor guvernului sovietic, **primul pas pe calea interzicerii armei atomice și cu hidrogen trebuie să fie încetarea imediată a experiențelor cu această armă.**

Propunerile guvernului sovietic se referă și la o problemă atît de acută cum este problema staționării trupelor străine pe teritoriile altor țări precum și problema menținerii de baze militare dincolo de frontierele naționale proprii.

In prezent forțele armate ale U.R.S.S., în conformitate cu anumite obligații internaționale, se află pe teritoriile a patru țări — R. D. Germană, Polonia, Ungaria și Romînia. In ce privește bazele militare, după cum se știe, Uniunea Sovietică și-a lichidat deja toate bazele sale militare în străinătate

In același timp Statele Unite ale Americii mențin forțe armate în Germania occidentală, în Franța, în Anglia, în Olanda, Italia, Maroc, Libia, Japonia, Coreea de sud, Filipine și în alte țări. Potrivit unor date, nici pe departe complecte, publicate în presă, pe teritoriile străine se află cel puțin 100 de baze aeriene militare americane, dintre acestea 20 — pe teritoriul Angliei, 18 — în Japonia, 12 — în Republica Federală Germană, 8 — în Franța, 6 — în Maroc, 5 — în Canada, 5 — în Coreea de Sud 5 — pe o parte a teritoriului Chinei ocupată de forțele armate americane (Insula Taivan). Baze militare aeriene americane se află de asemenea pe teritoriile Spaniei, Turciei, Groenlandei, Greciei, Filipinelor, Islandei, pe insulele Azore, în Libia, în Arabia Saudită și în alte regiuni.

Baze maritime militare ale S.U.A. situate dincolo de frontierele țării sînt în Italia (3 baze), Japonia (3 baze), în Filipine, în Germania occidentală, Spania, Groenlanda, Maroc, Liberia, Canada, pe insulele Bermude, în Trinidad, Coreea de sud și alte țări.

Și se face încercarea de a ne convinge că toate acestea se fac în scop de apărare!

Și Marea Britanie întreține un număr destul de mare de forțe armate dincolo de frontierele sale naționale. Se știe că există trupe engleze în Germania occidentală, Libia, Egipt, în insulele Bahrein, în Japonia, în Coreea de sud etc. Trupe franceze se află în Germania occidentală, în Tunisia, în Maroc, în Libia, în Cipru, în Egipt etc.

Este limpede pentru oricine că prezența trupelor și a bazelor militare pe teritorii străine reprezintă una din sursele care alimentează încordarea internațională.

Guvernul sovietic propune ca în decursul anului 1957 să se reducă cu o treime forțele armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței staționate pe teritoriul Germaniei, instituindu-se controlul corespunzător asupra acestei reduceri. Totodată, trebuie să se înfăptuiască o reducere considerabilă a forțelor armate ale S.U.A., Angliei și Franței staționate pe teritoriul țărilor participante la N.A.T.O., și a forțelor armate ale U.R.S.S. care staționează pe teritoriul țărilor participante la Tratatul de la Varșovia. Să se lichideze în decurs de doi ani bazele militare străine, bazele maritime militare și aeriene militare de pe teritoriul altor state.

Mai mult decît atît, noi declarăm conducătorilor puterilor occidentale: de îndată ce vă veți retrage trupele din Germania occidentală, de îndată ce vă veți lichida bazele militare, aeriene și maritime militare de pe teritorii străine, noi ne vom retrage simultan trupele din acele țări unde ele se află în prezent potrivit tratatului de la Varșovia. Aceste trupe se găsesc acolo conform unui acord reciproc al guvernelor țărilor socialiste și problema staționării lor va fi rezolvată de guvernele țărilor socialiste în conformitate cu principiile proclamate în Declarația din 30 octombrie 1956 a guvernului sovietic.

In conformitate cu programul expus, trebuie să fie asigurată reducerea cuvenită a cheltuielilor militare ale statelor. Aceasta va avea firește influența cea mai favorabilă asupra nivelului de trai al popoarelor.

In continuare D. T. Șepilov a vorbit despre alte propuneri cuprinse în recenta Declarație a guvernului sovietic cu privire la dezarmare și micșorarea încordării internaționale. El s-a referit la problema controlului internațional privind dezarmarea, la propunerea cu privire la încheierea unui pact de neagresiune între țările care fac parte din blocul nord-atlantic și țările participante la Tratatul de la Varșovia, la convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și Indiei (potrivit propunerii președintelui Confederației Elvețiene).

De la această înaltă tribună vă chem pe toți să sprijiniți propunerile prezentate de Uniunea Sovietică a căror realizare ar schimba în mod radical întreaga atmosferă a relațiilor internaționale, ar duce la înlăturarea primejdiei unui nou război mondial, la întărirea păcii și securității popoarelor.

O. N. U. și colaborarea economică a națiunilor

Analizînd sarcinile actuale ale O.N.U., nu putem să nu ne referim la acele probleme economice serioase care preocupă milioane de oameni din toate țările lumii.

Uniunea Sovietică este pentru o colaborare economică activă pe scară mondială, în interesul tuturor popoarelor. Deosebirile existente în sistemele sociale ale țărilor nu pot și nu trebuie să împiedice această colaborare. Contrar lozincii blocului atlantic „să ne înarmăm!" propunem lozinca „să facem comerț!".

Este unanim recunoscut că Organizația Națiunilor Unite și organismele ei economice nu acordă încă atenția cuvenită problemelor privind comerțul internațional.

Mai mult decît atît, pînă în prezent nu a fost încă anulată hotărîrea ilegală adoptată în 1950 cu privire la embargoul asupra comerțului cu Republica Populară Chineză, ceea ce nu poate să nu împiedice dezvoltarea unor legături economice internaționale sănătoase.

Delegația sovietică intenționează să prezinte spre examinare actualei sesiuni propunerea cu privire la crearea unei organizații comerciale mondiale, care să funcționeze în cadrul O.N.U.

Acest nou organism va putea ține seama în activitatea sa de experiența pozitivă acumulată de comisiile economice ale O.N.U. pentru Europa, pentru Asia și Extremul Orient și pentru America Latină.

A devenit de asemenea imperioasă necesitatea discutării pe o bază largă și a rezolvării de comun acord a celor mai actuale probleme economice, legate de dezvoltarea colaborării economice internaționale.

In conformitate cu aceasta, delegația sovietică prezintă propunerea cu privire la **ținerea în anul 1957 a unei conferințe economice mondiale la care să fie invitate toate țările indiferent dacă sînt sau nu membre ale O.N.U.** O asemenea conferință economică ar putea examina aproximativ următoarele probleme: a) dezvoltarea continuă a comerțului mondial și crearea unei organizații comerciale mondiale în cadrul O.N.U.; b) colaborarea economică internațională în scopul de a contribui la crearea unei economii naționale independente în țările slab dezvoltate; c) problemele internaționale de credit și financiare.

Nu încape îndoială că o conferință economică mondială ar exercita o influență pozitivă asupra dezvoltării continue a legăturilor economice internaționale și asupra întăririi colaborării internaționale.

Sistemul colonial trebuie să fie lichidat

O trăsătură caracteristică a zilelor noastre este marele proces al eliberării și renașterii popoarelor din Asia și Africa. In ultimii zece ani peste 1.250.000.000 de oameni — aproape jumătate din populația globului pămîntesc — au pășit pe calea dezvoltării naționale independente.

Conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africei a demonstrat lumii întregi nu numai importanța popoarelor răsăritului în politica internațională, importanță care a crescut într-o măsură uriașă, dar și rolul lor foarte însemnat ca factor al păcii, ca luptător pentru colaborarea pașnică între popoare egale în drepturi.

Dar colonialismul este încă departe de a fi lichidat. O serie de țări mai sînt în situația de colonii și semi-colonii.

Oare nu este o manifestare a colonialismului războiul pe care îl poartă forțele armate franceze împotriva poporului din Algeria, ocupația olandeză a unei părți din teritoriul Indoneziei-Irianul de vest, ocupația de fapt de către forțele armate americane a unei părți din teritoriul străvechi al Chinei—insula Taiwan, sau refuzul Portugaliei de a elibera teritoriul indian Goa? Sînt cunoscute și alte manifestări ale colonialismului. Adaptîndu-se împrejurărilor el recurge tot mai des la camuflare, născocind „consorții", „asociații" și alte forme, chipurile, „nepolitice" ale expansiunii coloniale.

Nu putem să nu fim de acord cu președintele Indoneziei, dl. Sukarno, care a spus de curînd că în secolul nostru „nu poate exista o pace sau o securitate trainică pînă cînd ultimele rămășițe ale colonialismului nu vor fi aruncate în lada de gunoi a istoriei împreună cu fascismul, feudalismul, sclavia și cu alte gunoaie ale secolelor". Intr-adevăr, colonialismul otrăvește atmosfera internațională, provoacă înstrăinare și vrajbă între popoare, seamănă semințele urii și ale războiului. Lichidarea sistemului perimat al colonialismului a devenit o necesitate istorică urgentă.

Organizația Națiunilor Unite nu poate sta la o parte de măretul proces al eliberării popoarelor din colonii. In cadrul actualei sesiuni a Adunării Generale trebuie să examinăm și să rezolvăm o serie de probleme ce nu suferă amînare, probleme care privesc interesele vitale ale acelor popoare care pînă în prezent nu se bucură încă de dreptul la autodeterminare și luptă împotriva jugului colonialist. Aș dori, în special, să mă refer la problema tutelei, tutelă care este prelungită asupra unor teritorii. Pînă în prezent O.N.U. privește doar cu pasivitate cum state membre ale O.N.U., care administrează diferite teritorii aflate sub tutelă, încalcă obligațiile ce le revin potrivit Cartei O.N.U. Se știe că pe alocuri nu sînt create nici organe de autoguvernare și populația băștinașă este înlăturată de fapt de la conducerea teritoriului. Unele puteri înțeleg într-un mod foarte original dreptul de tutore, efectuînd, de pildă, experiențe cu arma atomică pe teritoriile tutelate și expunînd astfel populația locală unor serioase primejdii. Mai mult, unele țări iau măsuri îndreptate spre anexarea teritoriilor tutelate. După cum vedem, există tendința de întărire a jugului colonialist și a dependenței coloniale, fapt ce constituie o încălcare grosolană a Cartei O.N.U.

Adunarea Generală a O.N.U. ar putea adopta de pe acum o hotărîre cu privire la stabilirea unor termene precise, cît mai scurte, după a căror expirare să se acorde independența popoarelor tuturor teritoriilor tutelate. De pe acum trebuie să se acorde teritoriilor sub tutelă dreptul de a trimite la O.N.U. observatori care să reprezinte administrația locală aleasă de popor.

Despre ajutorarea țărilor slab dezvoltate

Una din problemele importante ale timpurilor noastre este asigurarea unui avînt economic al țărilor slab dezvoltate, a industrializării lor, grija pentru lichidarea cît mai grabnică a prăpastiei care desparte aceste țări din punct de vedere economic de statele cu o industrie dezvoltată.

In organismele O.N.U. se examinează problema creării unui **fond special pentru dezvoltarea țărilor slab dezvoltate.** Delegația sovietică consideră oportună această măsură și crede că această problemă trebuie rezolvată imediat. Uniunea Sovietică este gata să participe la un asemenea fond.

Uniunea Sovietică crede că este necesar nu numai să participe la măsurile O.N.U. de ajutorare a țărilor slab dezvoltate, dar să și colaboreze cu ele pe o **bază bilaterală.** Practic, U.R.S.S. colaborează deja pe baza deplinei egalități și a avantajului reciproc cu o serie întreagă de state. In prezent U.R.S.S. ajută alte țări la construirea a cîtorva sute de întreprinderi industriale și le-a acordat în condițiuni excepțional de avantajoase credite pe termen lung pentru o sumă totală de 25 miliarde de ruble. In schimb U.R.S.S. nu caută să obțină concesiuni sau participare la beneficii, nu pune condiții incompatibile cu suveranitatea, interesele naționale și demnitatea țărilor, nu cere drept compensație obligații de ordin politic sau militar.

Situația internațională actuală ridică în fața O.N.U. exigențe excepțional de mari. Noi trebuie să folosim și să punem în acțiune marile posibilități ce rezidă în această organizație, dar care din păcate sînt încă departe de a fi folosite.

In această ordine de idei trebuie să declar că poporul sovietic ca și toate popoarele iubitoare de pace își exprimă din nou indignarea profundă față de faptul că din vina unui anumit grup de state nici la actuala sesiune nu s-a reglementat problema reprezentării în O.N.U. a uneia din cele mai mari puteri ale lumii — Republica Populară Chineză. Faptul că propunerea Indiei de a se include această problemă pe ordinea de zi a Adunării Generale a fost respinsă, arată că în cadrul O.N.U. acționează forțe care tind să împiedice această organizație de a ocupa în viața internațională locul la care este chemată potrivit Cartei sale.

O datorie a noastră elementară și de prim ordin rămîne de a lichida monstruoasa nedreptate în urma căreia aici, în această sală, lipsește reprezentantul legal al Chinei cu o populație de 600 milioane. Este vorba nu numai de respectarea drepturilor inalienabile ale R. P. Chineze. Este vorba nu în mai mică măsură de respectarea principiilor fundamentale și a prestigiului O.N.U. Este timpul să se pună capăt acestei nedreptăți.

In această sală sînt reprezentați oameni de diferite convingeri politice, de diferite credințe și concepții filozofice. In această privință componența O.N.U. oglindește tabloul real al lumii. In pofida varietății statelor și popoarelor ai căror reprezentanți s-au adunat aici, principiile Cartei O.N.U. au fost recunoscute unanim.

Așadar toate aceste state și popoare au nu numai elemente ce le despart, dar și în primul rînd, elemente care trebuie să le unească. Trăim cu toții pe aceeași planetă, ea nu poate fi împărțită în părți izolate. Deci noi trebuie să trăim în bună înțelegere unul cu altul și să căutăm cu insistență căi spre o colaborare pașnică și rodnică în interesul întregii omeniri.

Firește, soluționarea acestei probleme cere eforturi destul de mari. Dar cînd este vorba de atingerea unui astfel de țel înalt nici un fel de greutăți nu trebuie să ne oprească.

Ce vor popoarele, ce cer ele de la noi? Ce mandat au dat delegaților prezenți aici sute de milioane de oameni care populează Europa și America, Asia, Africa și Oceania? In diferite limbi popoarele adresează în mod autoritar o cerere: obțineți o pace trainică, goniți din atmosfera internațională spiritul vrajbei și neîncrederii reciproce, asigurați omenirii o muncă liniștită și pașnică.

Să înlăturăm deci tot ce împiedică îmbunătățirea situației internaționale și tot ce împiedică O.N.U. de a-și îndeplini cu demnitate misiunea sa de răspundere.

(Text prescurtat)

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

— Ședințele plenare din 22 și 23 noiembrie —

NEW YORK 23 (Agerpres). — In ședința plenară din dimineața zilei de 22 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. au continuat discuțiile generale. Primul a luat cuvîntul conducătorul delegației franceze, Christian Pineau.

O mare parte a cuvîntării sale a fost consacrată încercărilor de a justifica agresiunea perfidă a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului. In acest scop Pineau a recurs la afirmațiile răsuflate potrivit cărora agresorii ar fi fost „nevoiți" să săvîrșească această agresiune.

Delegatul Franței s-a referit numai în treacăt la o problemă internațională atît de importantă ca problema dezarmării.

Pineau a condiționat orice progres în domeniul dezarmării de rezolvarea „problemelor fundamentale care despart statele". Printre aceste probleme el a vorbit nu numai despre unificarea Germaniei și problema Orientului Apropiat și Indepărtat, ci și de așa numita problemă a „libertății" țărilor din Europa răsăriteană. Cu alte cuvinte, „socialistul" Pineau a împrumutat nu numai ideea americană a restaurării orînduirii capitaliste în țările de democrație populară, ci a condiționat rezolvarea problemei dezarmării de înfăptuirea acestei idei demente.

In legătură cu includerea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a problemei algeriene, reprezentantul Franței a declarat că poziția Franței în această problemă nu s-a schimbat. Guvernul Franței, a spus el, continuă să considere această problemă ca fiind „o problemă internă a sa care nu este de competența Națiunilor Unite".

In încheiere Pineau a cerut revizuirea Cartei O.N.U. El a cerut de asemenea ca ședințele Consiliului de Securitate să aibă loc cu ușile închise. Acest lucru, după spusele sale, este necesar pentru a se evita folosirea Consiliului în „scopuri de propagandă". Acest argument arată în mod limpede că cercurile guvernante ale Franței sînt serios neliniștite de uriașul ecou pe care l-a stîrnit discutarea în Consiliul de Securitate, iar apoi în Adunarea Generală, a problemei agresiunii anglo-franceze împotriva Egiptului.

★

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite: In cadrul ședinței plenare din 22 noiembrie au continuat discuțiile generale.

După cuvîntarea rostită de șeful delegației sovietice, D. T. Șepilov, a luat cuvîntul delegatul S.U.A., Lodge. El și-a exprimat nemulțumirea față de declarația reprezentantului Uniunii Sovietice în problema staționării trupelor străine pe teritoriul altor state și a stabilirii de baze militare în afara frontierelor naționale proprii. Lodge s-a străduit să justifice existența unei largi rețele de baze militare americane pe teritorii străine situate la mari distanțe de Statele Unite.

Lodge a salutat declarația guvernului sovietic că este gata să examineze problema luării de fotografii din avion deasupra unei vaste regiuni din Europa. „Sîntem mulțumiți, a spus Lodge, că Uniunea Sovietică recunoaște că fotografierea din avion a obiectivelor militare poate fi valoroasă... Salutăm în mod sincer mărturia recunoașterii acestei idei". Lodge s-a grăbit însă să adauge că după părerea sa această parte a declarației sovietice nu merge destul de departe și de aceea nu o poate accepta.

Un amplu discurs a rostit Bandaranaike, primul ministru și ministru al Afacerilor Externe al Ceylonului.

Bandaranaike s-a pronunțat pentru restabilirea drepturilor legale ale R.P. Chineze în O.N.U. și pentru admiterea Japoniei în această organizație.

Bandaranaike s-a ocupat apoi în mod amănunțit de problema agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului. El a subliniat dreptul Egiptului de a naționaliza Canalul de Suez. Primul ministru al Ceylonului a subliniat necesitatea retragerii imediate a trupelor anglo-franceze de pe teritoriul Egiptului și a retragerii trupelor israeliene dincolo de linia de armistițiu.

Bandaranaike s-a pronunțat împotriva încercărilor adepților amestecului în treburile interne ale Ungariei de a impune acestei țări alegeri sub supravegherea O.N.U. „De ce trebuie să dictăm unui popor modul în care trebuie să-și țină alegerile?", a întrebat Bandaranaike. Totodată reprezentantul Ceylonului a chemat guvernul Ungariei să accepte în Ungaria „observatori ai O.N.U.".

In încheiere delegatul Ceylonului a subliniat importanța principiilor coexistenței pașnice.

In cadrul dezbaterilor generale au luat de asemenea cuvîntul reprezentantul Filipinelor, Austriei, Liberiei, Cambodgiei.

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința plenară din dimineața zilei de 23 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. a fost discutată situația creată în Orientul Apropiat în urma agresiunii Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului. Adunării i-a fost prezentat spre examinare proiectul de rezoluție prezentat de 21 de țări ale Asiei și Africii, printre care Indonezia, Egipt, Siria, Iordania, Arabia Saudită și altele. In rezoluție se menționează cu „multă neliniște" că trupele anglo-franco-israeliene mai staționează încă pe teritoriul Egiptului, deși la 2 și 7 noiembrie Adunarea Generală a adoptat rezoluții care cer retragerea lor imediată și totală. Proiectul de rezoluție „cere din nou Angliei, Franței și Israelului să îndeplinească rezoluțiile din 2 și 7 noiembrie 1956". Delegații S.U.A., Iugoslaviei, Indiei, Columbiei, Norvegiei și Canadei au prezentat un proiect de rezoluție care propune secretarului general să ducă tratative pentru curățirea Canalului de Suez.

In cadrul ședinței a luat cuvîntul secretarul general al O.N.U., Hammarskjoeld, și reprezentanții Sudanului, Cehoslovaciei, Egiptului, statului Panama și Iordaniei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"   STAS — 3452 — 52